Samorządowe Pismo Społeczno-Kulturalne Gminy Oleśnica

OLEŚNICKIE ECHA

Nr 31 / grudzień 2019 ISSN 2080-8860

Pełnych ciepła,
spokoju i radości
Świąt Bożego Narodzenia
oraz pomyślności i sukcesów
w 2020 roku

życzą

Burmistrz
Miasta i Gminy Oleśnica
mgr Leszek Juda

Przewodniczący
Rady Miejskiej
Krystyna Bator

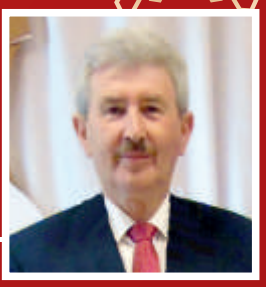
W NUMERZE: *Z GMINY • KULTURA • Z ŻYCIA SZKOŁY I PRZEDSZKOLA • WIADOMOŚCI SPORTOWE*

W skrócie ...

O wsi, która była jak folwark str. 3

Minął rok... str. 4

Zmiany opłat za odpady str. 5

Z Cyklu Wywiady str. 6

Dorobek Jana Pawła II str. 9

Jubileusz Długoletnich Pożyć Małżeńskich str. 11

Figurka str. 13

Święto Niepodległości w Gminie str. 14

Dzień Oleśnicy 2019 str. 15

Biblioteczny zakątek str. 16

Z życia szkoły str. 21

Z życia przedszkola str. 28

Sport str. 33

► O wsi, która była jak folwark ►

Co było - nie wróci i szaty rozdzierać by próżno.
Cóż, każda epoka ma własny obyczaj i ład.

(Aleksander Puszkin)

Kiedy wracam myślą do czasów dzieciństwa, Borzymów był dla mnie całym światem. Dlatego wspominam i podziwiam tamtą organizację i samowystarczalność mieszkańców (tylko P.T. Czytelnicy niech nie mruczą, że jest znowu o wsi, a właściwie dziś to o "przedmieściu"). Gdy tak widzę ówczesną strukturę tamtej społeczności, to w moich oczach jawi sie ona jak dobrze funkcjonujący duży folwark, mimo że de facto od dawna nie było ani dworu, ani pańszczyzny. Piszę o rodzinnej wsi, ale myślę, że tak samo funkcjonowały wszystkie społeczności wiejskie: po prostu zawsze i wszędzie znajdą się ludzi, którzy mają talenty i tymi talentami obracają dla dobra swego i innych.

Folwark (z niem. Vorwerk) to duże gospodarstwo wraz z budynkami (takimi, jak: obory, stajnie, stodoły, chlewy, kurniki) i z wszelkimi rozlicznymi usługami rzemieślniczymi. Jakoś tak się złożyło, że tych usług był na miejscu dostatek. Planowałem pierwotnie wypisać je dla potomności i dołączyć imiona i nazwiska usługodawców, ale jest RODO i może ktoś zainteresowany się obruszyć, więc wymienię tylko istniejące wówczas zawody, a wcześniej urodzony Czytelnik z pewnością dopowie sobie odpowiednie nazwiska i imiona.

I tak pamiętam: kuźnie i kowali (3), cieśli, stolarza, blacharzy, szewca, krawca i krawcową, kołodzieja, mietlarza; funkcjonowała kaszarnia, olejarnia (w Adwencie i w Wielkim Poście; o, jak pachniało wtedy i jak smakował świeżo "bity olej"!); były młocarskie usługi. Nie było piekarni, bo w każdym domu był piec chlebowy; brak było też zduna, młyn wodny był w sąsiednim Podlesiu; z Oleśnicy od czasu do czasu przyjeżdżało również kino objazdowe. I były – jak dziś – dwa sklepy. Nadzwyczajne zakupy robiono na jarmarkach w Pacanowie (czwartki) lub w Staszowie (poniedziałki). I tak płynęło życie zgodnie z porami roku, które dyktowały kolejność prac gospodarskich.

Oczywiście i dzisiaj są usługi i zawody, ale inne: takie, które są przydatne i opłacalne. Współczesne zawody to: hydraulik, mechanik samochodowy, informatyk, komputerowiec, księgowa, kierowca, menadżer itp.

W zimie zasadniczo był w tamtych latach czas spokojniejszy, ale nie sprzyjający lenistwu. Zajęć nie brakowało: naprawiano narzędzia, odświeżano chomąta i podkłady (o, jak śmierdziało wtedy końskim potem!), rżnięto sieczkę, robiono małe ręczne omłoty, czyszczono las, rąbano drewno na opał, darto pierze, łuskano groch, przędzono len i wełnę. Długie jesienne i zimowe wieczory sprzyjały schadzkom towarzyskim i opowiadaniom o przeszłości. Dzieci były wdzięcznymi słuchaczami. Kawalerka robiła psoty tam, gdzie były panny na wydaniu.

Czas zimowego wytchnienia i dobrobytu osiągał swój szczyt w Święta Bożego Narodzenia, na które robiło się nie stroiki, ale przygotowywano na choinkę łańcuchy i koszyczki, ryby i gwiazdy. W wigilię musiał być jeden snopek długi niby osioł, a drugi ze zgrabków niby wół, a na sianku na stole opłatek. I dwanaście potraw!

I tak doszliśmy do życzeń! Niech wypowiedzą je słowa kolędy:

Podnieś rękę, boże Dziecię
Błogosław ojczyznę miłą
W dobrych radach, w dobrym bycie
Wspieraj jej siłę Swą siłą
Dom nasz i majętność całą
I wszystkie wioski z miastami
A Słowo Ciałem się stało
I mieszkało między nami. I mieszka do dziś!

Kazimierz Wójtowicz CR

Minął rok…

No właśnie - minął rok, a żeby być bardziej precyzyjnym …prawie minął. I nie byłoby w tym nic szczególnego, gdyby to był rok podobny do innych. To jednak był, pod wieloma względami, wyjątkowy (to semantycznie pojemne i delikatne określenie) rok i myślę, że warto zachęcić do refleksyjnego spojrzenia na miniony czas i … dokonania swoistego remanentu. A jest o czym myśleć, bo przecież w tym szczególnym roku tak wiele się wydarzyło, a przy tym przetoczyła się fala emocji. Mam jednak nadzieję, że powoli, bardzo powoli zaczynamy wracać … z dalekiej podróży. Na szczęście… bo nie da się iść do przodu będąc w stanie permanentnego wrzenia, a na pewno nie da się w takiej atmosferze normalnie pracować. Ale też nie da się nie pracować, bo skoro kiedyś składało się wnioski, skoro podpisywało się umowy, to przecież nie można tego dorobku zmarnować. Mam absolutne przekonanie, że miesiąc po miesiącu, kolejnymi decyzjami i działaniami będziemy przekonywać, że w poczuciu odpowiedzialności zrealizujemy plany, które kiedyś w szerokim gronie nakreśliliśmy, a pracownicy urzędu, mimo wielu typowych, ale też wielu niestandardowych problemów, solidną pracą przygotowali je do realizacji. Ostatnie miesiące pokazały, że po okresie pozornego spowolnienia, przyszedł czas na tę najbardziej oczekiwaną i widoczną fazę projektów, a więc ich wykonanie. Najpierw połączyliśmy drogą asfaltową ul. Południową z ulicą Pacanowską, równolegle uzbrajając ten teren w sieć wodociągową i kanalizacyjną. I to nie w imię chaosu i „rozrzucania" Oleśnicy, ale dlatego, że młodzi ludzie, a przecież chcemy ich tu zatrzymać, właśnie tak chcą mieszkać. Szukają otwartej przestrzeni, czegoś więcej niż dom wciśnięty w wąską działkę i problem z kilkoma centymetrami docieplenia. I dobrze, że tak myślą, bo to dla nich i komfort i mniej okazji do sąsiedzkich konfliktów. A to, że Oleśnica będzie przestrzennie większa, to żaden problem. Przy okazji regulowane są sprawy własnościowe, ziemia staje się przedmiotem obrotu, zagospodarowane działki już nie straszą chaszczami i, co najważniejsze - działamy na rzecz demografii. To termin, który determinuje przyszłość i lokalnych społeczności i społeczności w skali makro. Jeśli młodym małżeństwom nie stworzymy tutaj warunków do zamieszkania, to przestrzeni do budowy swojego gniazda będą szukać poza Oleśnicą. Dowodem, że nasze działanie przynosi efekty jest właśnie wspomniany wcześniej łącznik ul. Południowej i Pacanowskiej, przy którym już buduje się sześć nowych domów. Tak też jest na Wrzosach, gdzie w ostatnich latach, także w tym roku, zrealizowaliśmy kilka inwestycji, tak pewno „ruszą się" okolice ul. Wesołej i Szkolnej, bo właśnie tam kończymy rozbudowę sieci wodociągowej i kanalizacyjnej. Oczywiście można by próbować bardziej uporządkować Oleśnicę np. planem zagospodarowania przestrzennego, ale przy różnych zaszłościach własnościowych, niejasnych stanach prawnych, braku bieżących regulacji spadkowych pewno na niewiele by się to zdało. Byłoby wspaniale, gdyby gmina dysponowała terenami, które mogłaby przygotować pod zabudowę, ale niestety takich terenów nie mamy. Tak więc pozostaje pójście z infrastrukturą tam, gdzie pojawia się takie zapotrzebowanie. Niestety, nie według opracowanego planu, ale taką ścieżką, która po prostu jest możliwa i skuteczna, a tak naprawdę prowadzi do podobnego celu. Dyskusję o kosztach pomijam, bo po uwzględnieniu wielu składowych takiego procesu, nie jest to ani proste ani tak jednoznaczne jak mogłoby się wydawać, a my po prostu mamy być skuteczni w przygotowaniu terenów pod zabudowę … od zaraz. Życie pokazuje, że nasze działania są przemyślane, bo po kilku latach widać, że z pozornego chaosu jednak wyłania się porządek. Wracając, po urbanistycznej dygresji, do spraw inwestycji chcemy poinformować o remoncie drogi powiatowej Połaniec- Stopnica, na odcinku ul. Stopnickiej. Poza nową nawierzchnią asfaltową zostały także przebudowane chodniki, rowy wyłożono betonowymi korytkami, umocniono skarpy, a także wykonano nowe przepusty. Remontowany odcinek będzie oznakowany zgodnie z projektem organizacji ruchu, a cała ulica zyska nowy wygląd. Zrealizowaliśmy bardzo ważne zadanie w Podlesiu, gdzie głęboki przydrożny rów zabezpieczyliśmy poprzez zamontowanie betonowych koryt i umocnienie skarp, co m. in. rozwiązuje problem osuwania się drogi. W ramach tego zadania zostały także wzmocnione przyczółki mostu na rzece Wschodniej. Na blisko 500-metrowym niebezpiecznym odcinku drogi, także na moście, zostały zamontowane solidne bariery energochłonne. Przebudowie została poddana droga gminna w Borzymowie w okolicy stawu, a także ponad kilometrowy odcinek drogi powiatowej w Pieczonogach od granicy z Czyżowem do drogi wojewódzkiej Opatów- Stopnica. Łączna wartość robót na drogach gminnych (w tym wykonanego wiosną zadania na ul. Wolności) wyniosła 1 425 676,91 PLN, w tym 847 001,00 PLN, stanowią środki pozyskane z programów rządowych. Wartość robót na drogach powiatowych wyniosła 985 362,25 PLN, w tym 529 724,00 PLN stanowią środki zewnętrzne, 227 820,25 PLN środki Starostwa, a 227 818,00 PLN wkład samorządu gminnego. Bieżący rok to także liniowe inwestycje wodociągowo-kanalizacyjne w Oleśnicy, Borzymowie i w Wólce Oleśnickiej i montaż 52 przydomowych oczyszczalni ścieków w Podlesiu, Kępiu, Wólce Oleśnickiej i w Pieczonogach. Wartość zadań obejmujących gospodarkę wodno- ściekową zamyka się kwotą 1 336 230,00 PLN, w tym 548 747,00 PLN stanowią środki unijne pozyskane z Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich. Podpisaliśmy umowy na realizację dwóch zadań drogowych: „Przebudowa obwodnicy Oleśnicy – droga gminna nr 356005T" i „Uzupełnienie istniejącej sieci dróg publicznych poprzez budowę oraz przebudowę odcinków dróg w miejscowości Oleśnica" z terminem wykonania do końca sierpnia 2020 r. Te inwestycje także będą wsparte w 50% pozyskanymi środkami zewnętrznymi w ramach Funduszu Dróg Samorządowych. W bieżącym roku finalizowaliśmy realizację projektu rozbudowy bazy edukacyjnej. Szkolne pracownie zostały

wyposażone w nowoczesny sprzęt dydaktyczny za ponad 87 000,00 w tym dofinansowanie unijne ze środków Regionalnego Programu Operacyjnego woj. świętokrzyskiego wyniosło 65 931,75 PLN. W ostatnich tygodniach nasze przedszkole zyskało nowy plac zabaw. Ta inwestycja to koszt 102 588,64 PLN. Rozpoczęliśmy realizację projektów rozbudowy oświetlenia ulicznego. Pierwsze zrealizowane zadanie o wartości 75 000,66 PLN dotyczy oświetlenia drogi powiatowej Oleśnica – Kępie – Pieczonogi. Sukcesywnie realizowane są zadania w ramach Funduszu Sołeckiego. Ich wartość w 2019 roku to ponad 100 000,00 PLN. Łączna wartość wykonanych w 2019 r. inwestycji gminnych zamyka się kwotą ponad 3 100 000,00 PLN. Jeśli do tego doliczymy wartość inwestycji na drogach powiatowych w kwocie 985 362,25 PLN to wydaje się, że jest to, w skali naszej gminy, spore osiągnięcie, a przewidujemy, że w roku 2020 będzie to co najmniej dwa razy tyle. Wiem, że oceny tegorocznego dorobku, w większości subiektywne, będą diametralnie różne. W dzisiejszych czasach nawet oparte na matematyce twarde wyliczenia nic nie znaczą, bo oceny mają zupełnie inne podstawy i źródła. A ja zawsze namawiam do porównania. Tylko w porównaniach szukajmy właściwych proporcji np. jak gmina czterotysięczna to do czterotysięcznej, itd. Dodam, że wiele inwestycji planujemy na najbliższe lata. Już w przyszłym roku do wspomnianych wyżej dróg (obwodnica przez Kępie, droga obok cmentarza), których przebudowę i budowę już rozpoczęliśmy, dojdą kolejne. Ruszy przebudowa i rozbudowa oczyszczalni ścieków i Domu Kultury. Dojdą kolejne zadania i w sumie inwestycyjne przyspieszenie będzie nabierać coraz szybszego tempa. Mam nadzieję, że nasze działania zyskają nie tylko aprobatę, ale też odrobinę sympatii. Na dobrym słowie nikt nie straci. Na koniec życzę czytelnikom „Oleśnickich Ech", wszystkim mieszkańcom miasta i gminy Oleśnica, a także gościom odwiedzającym rodzinne strony - pięknych, pełnych rodzinnego ciepła i wzajemnej serdeczności Świąt Bożego Narodzenia. Niech one przyniosą samo dobro - bo, jeśli nie w takiej chwili - to kiedy?

Leszek Juda
Burmistrz Miasta i Gminy Oleśnica

Zmiana stawek opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi od 1 stycznia 2020 roku

Informujemy, iż od 1 stycznia 2020 r. zmianie ulegną stawki opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi. Nowe stawki od nieruchomości zamieszkałych:

- **10 zł miesięcznie od mieszkańca** zamieszkującego daną nieruchomość, jeżeli odpady komunalne są zbierane i odbierane w sposób selektywny,
- **30 zł miesięcznie od mieszkańca**, który nie wywiąże się z obowiązku zbierania odpadów w sposób selektywny (zmiana ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach nie przewiduje już możliwości wyboru, każdy mieszkaniec musi prowadzić selektywną zbiórkę odpadów).

Wzrost opłat za gospodarowanie odpadów komunalnych to problem na skalę krajową, o czym można się przekonać ostatnio w środkach masowego przekazu. Tak gwałtowny „skok" stawek opłat spowodowany jest rosnącymi kosztami zagospodarowania odpadów. Podwyżka opłat wynika m.in. ze znacznego wzrostu opłaty za składowanie odpadów (tzw. opłaty marszałkowskiej), której wysokość jest ustalana przez Radę Ministrów. W ciągu ostatnich 2 lat stawka ta wzrosła o ponad 100%, w 2018 roku wynosiła 120 zł za tonę składowanych odpadów, w 2019 - 170 zł, a w 2020 będzie to już 270 zł za tonę.

Rosną nie tylko koszty zagospodarowania odpadów ale również usługi odbioru i transportu. Należy również podkreślić, iż mieszkańcy wytwarzają coraz więcej odpadów. Dla porównania za 2014 r. ilość odebranych odpadów wynosiła 416 ton a za 2019 r. to już prawie 700 ton. Zgodnie z ustawą o utrzymaniu czystości i porządku w gminach opłaty za gospodarowanie odpadami muszą być ustalone w takiej wysokości, aby w całości finansować system gospodarowania odpadami komunalnymi tzn. iż Gmina nie może pokryć kosztów ww. zadań z innych środków niż wpłaty od mieszkańców.

W związku ze zmianą stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi właściciele nieruchomości otrzymają zawiadomienia o wysokości nowej opłaty, wyliczonej na podstawie danych wskazanych w dotychczasowej deklaracji oraz stawek opłat obowiązujących od 1 stycznia 2020 r. Powyższe zawiadomienia zostaną doręczone do dnia 31 stycznia 2020 r.

Od stycznia 2020 r. wpłaty, dotyczące opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi, należy dokonywać na nowy odrębny (przeznaczony wyłącznie dla ww. opłaty) rachunek bankowy. Nowy rachunek będzie podany na zawiadomieniu o zmianie stawki jak również w nowych książeczkach opłat, które mieszkańcy otrzymają na początku przyszłego roku.

W związku z wejściem obowiązkowej segregacji odpadów właściciele nieruchomości, którzy zadeklarowali nieselektywny odbiór odpadów mają obowiązek złożenia do dnia 31.12.2019 r. nowej deklaracji na odpady.

Chcielibyśmy jeszcze przypomnieć, iż zgodnie z obowiązującą już od kilku lat praktyką Gmina zbiera popiół po zakończeniu sezonu grzewczego, dlatego nie należy takich odpadów wystawiać wraz z odpadami zmieszanymi. O terminach zbiórki poinformujemy wkrótce poprzez ogłoszenia na tablicach ogłoszeń i na stronie internetowej gminy.

Informację przygotowała:
Magdalena Dziedzic –
z-ca kierownika Referatu Budownictwa, Gospodarki Komunalnej, Rolnictwa i Ochrony Środowiska

Z CYKLU WYWIADY

Rozmowa z ks. dr. Kazimierzem Wójtowiczem

W szarości i codzienności dnia potrzebujemy słowa, potrzebujemy serca, potrzebujemy głowy, potrzebujemy ludzkiego talentu. Dlatego też dzisiaj po raz kolejny zapraszamy do spotkania i rozmowy z ks. dr. Kazimierzem Wójtowiczem.

Chciałabym rozpocząć naszą rozmowę od powrotu do uroczystości z 11. listopada br., do pałacu Prezydenckiego w Warszawie, gdzie na uroczystości wręczania nagród i medali wybitnym Polakom przez Prezydenta Andrzeja Dudę otrzymał ksiądz Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski. Wiemy, że otrzymał go ksiądz za wybitne zasługi w działalności duszpasterskiej, literackiej i twórczej, za krzewienie polskiej kultury. Czy to wyróżnienie, ta nagroda było dla księdza dużym zaskoczeniem?

To wyróżnienie było dla mnie wielką niespodzianką i nobilitacją. Cóż ja tam takiego wielkiego zrobiłem, że znalazłem się wówczas wśród 21 gigantów? Przyjąłem jednak z pokorą i wdzięcznością ten krzyż orderu, bo to jest krzyż. Napisane jest na nim: POLONIA RESTITUTA, a *restitutus* (odrodzony) jest niedaleko od *redivivus* (znowu żywy) i *resurrectus* (zmartwychwstały), więc tak trochę pomyślałem o moich współbraciach z XIX wieku, którzy do tego odrodzenia Polski przykładali swoje „pięć groszy". I to oni są właściwymi kawalerami tego orderu. W tym duchu też ofiarowałem Panu Prezydentowi „KAZANIA PATRIOTYCZNE" pierwszych zmartwychwstańców.

Zaczęliśmy nasz wywiad od *tu i teraz*, jednak myślę, że wielu naszych czytelników byłoby zainteresowanych etapem życiorysu księdza bezpośrednio związanym z naszą oleśnicką ziemią. Wybór drogi kapłaństwa, początki zainteresowania poezją. Powróćmy więc na chwilę dla lat młodości, do krainy dzieciństwa. Do tej wędrówki z maleńkiej wioski Borzymowa do szkoły … właśnie gdzie? Potem wojsko, studia, Austria, bycie prowincjałem, wykładowcą… Tyle zadań, funkcji? Jak ksiądz to wszystko „ogarnął", skąd rodziły się pomysły?

Skoro mam tak się mocno cofać na linii czasu, to muszę wspomnieć z dzieciństwa pokrótce trzy fakty, które zaważyły na mojej drodze życiowej. W latach pięćdziesiątych (oczywiście ubiegłego wieku) w naszej dwuizbowej chałupie mieszkała „w tamtej izbie" jakiś czas (może rok, może dwa) nauczycielka Teresa Lisiewicz, i to ona zaszczepiła we mnie pociąg do czytania i pisania, i z tego tytułu uznano, że mogę chodzić od razu do drugiej klasy. W Borzymowie była wówczas pięcioklasowa szkoła, upchana w dwóch izbach, a więc klasy były łączone. Nigdy później tej pani nie spotkałem i nie wiem, gdzie się z Borzymowa wyprowadziła, bo wnet szkołę objęli Państwo Wikierowe.

Drugi fakt to coniedzielny marsz z rodzicami do kościoła. I to w tym temacie nie było przepuść ani wymówek. Po prostu niedziela znaczy kościół. A szło się dobre pół godziny ścieżką przez „między drogami", górkę oleśnicką, długą ścieżką, przez łączki i koło cmentarza. W kościele wpatrywałem się w wielki ołtarz i to tu jakoś zrodził się projekt bycia księdzem. Mówię „zrodził się", ale to przecież wiemy, że przyszedł z góry i nazywa się „powołanie". I w końcu trzeci fakt, który położył podwaliny pod relacje do Słowa Bożego. Pamiętam, jak w drugiej klasie ksiądz na religii ofiarował mi Nowy testament (w tłumaczeniu ks. Dąbrowskiego). Do tej pory nosze w sercu tamto wzruszenie, radość i dumę, że mogę w domu to samo przeczytać, co ksiądz w kościele.

Pytasz, Beatko, o dalszą wędrówkę. A więc najkrócej: szósta i siódma klasa w Oleśnicy w nowo wybudowanej tysiąclatce, oczywiście piechotą i to niezależnie od pory roku czy pogody (a zimy były porządne ze śniegiem i syberyjskim mrozem). Jako absolwent podstawówki miałem iść do ogólniaka do Buska, ale znów zrządził przypadek (a przypadek to jest *incognito* Pana Boga!), że ni stąd ni zowąd przyszliśmy wcześniej na sumę i do kościoła weszliśmy przez dzwonnicę, a tam akurat proboszcz wywiesił ogłoszenie, że zmartwychwstańcy przyjmują do Małego Seminarium w Krakowie. A więc po naradzie rodzinnej ustaliliśmy, że logiczne jest startować w tym kierunku. Suma sumarum po wizycie i egzaminie wstępnym (spóźnionym) w Krakowie okazało się, że ta szkoła jest nie w Krakowie a w Poznaniu. I tak maturę eksternistyczną zdawałem ostatecznie w Krakowie, potem był nowicjat w Radziwiłowie i studia w Krakowie w Instytucie Teologicznym Księży Misjonarzy. Po dwóch latach filozofii zostałem na dwa lata wcielony do kleryckiej jednostki wojskowej w Brzegu. Potem dokończenie studiów i święcenia kapłańskie 14 czerwca 1970 roku. Pierwsze dwa lata to wiejska parafia na tzw. Ziemiach Odzyskanych w Wierzchowie, kolejne dwa to Poznań, gdzie byłem duszpasterzem młodzieży.

I oto w 1974 roku zmienił się kraj mego posługiwania. Władze zakonne wysłały mnie do Wiednia na studia specjalistyczne i do pomocy w duszpasterstwie polonijnym. Studia szczęśliwie udało mi się ukończyć, później trochę popracować w sektorze parafialnym (jako wikariusz

Ks. dr Kazimierz Wójtowicz z Prezydentem RP Andrzejem Dudą podczas uroczystości wręczenia orderów

i proboszcz) i w roku 1992 wróciłem do Polski, aby przez 6 lat pełnić urząd przełożonego prowincjalnego. A od 22 lat mieszkam przy seminarium i robię różne rzeczy (a właściwie więcej „robiłem"): piszę, głoszę, jestem kapelanem małej wspólnoty sióstr zakonnych. Mój czas jest zresztą bardzo obcięty przez dializy, które są niezbędne do życia. I oto masz całą linię czas: 75 wiosen!

Wiemy, że księdza powołaniem jest *słowo* w bardzo szerokim rozumieniu: pisane i mówione jako kaznodziei i poety. Czy dziś trudno jest być kaznodzieją i poetą, czy da się to połączyć. Czy dzisiejsza poezja ma w sobie wartość? Jak na kapłana poetę patrzą współbracia kapłani?

Słowo rzeczywiście jest „materią", która musi udźwignąć wielkie orędzie zbawienia i myśl, którą człowiek chce wyrazić i zakomunikować. Dlatego musi być ono logiczne i piękne, a myślenie linearne, czyli jedna linijka ma wypływać z drugiej. No i w takich przekazach obowiązuje zasada: jak najmniej słów i jak najwięcej treści. Wydaje mi się, że jak ktoś jest wrażliwy na jakość słowa, to ma on już w sobie ducha poetyckiego i swoje kaznodziejstwo będzie jakby automatycznie „upoetyczniał", a poezja potrafi wyrazić w jednaj linijce to, na co narracja potrzebuje całej strony. Stąd dobra poezja będzie zawsze w cenie i będzie poszukiwana do codziennego użytku. Ale nie oszukujmy się: jak zauważyła Wisława Szymborska, tylko „niektórzy lubią poezję". Jak patrzą kapłani na takiego piszącego wierszyki? Z tego, co czuję: z lekkim pobłażaniem i życzliwym uśmiechem!

Słowa które warto zapamiętać, a może któryś z wierszy będzie punktem wyjścia do rozważań. Kiedyś usłyszałam takie słowa: „Poezja jest tylko dla odważnych"? Co ksiądz o tym myśli ?

Można tą tezę rozszerzyć: Poezja jest tylko dla myślących, dla otwartych, dla poszukujących, dla wrażliwych itd. Znaczy to, jak wyżej napomknąłem, że jest nie dla wszystkich; albo precyzyjniej: nie każda poezja jest dla każdego.

Czy poezja to powołanie czy rzemiosło, czy ksiądz powinien pisać tylko wiersze religijne?

Jedno i drugie: Stare prawidło mówi: „pierwsza zwrotka jest darem bogów, następne trzeba samemu dopracować". Dobry wiersz ma niejedno dno i można z niego wydobyć różne treści: i religijne i egzystencjalne i społeczne i obyczajowe i polityczne i historyczne.

Pamiętam jak kiedyś na spotkaniu w bibliotece ks. dr Stefan Radziszewski, powiedział: „To nie my czytamy poezję, to poezja czyta nas; jesteśmy tym, co czytamy". Czym więc jest poezja?

Papież Jan Paweł II, jak świat się dowiedział, że On pisze poezję, miał powiedzieć, że poezja to „wielka pani, której trzeba się całkowicie poświęcić". Wobec tej wielkości człowiek pokornieje, staje się jej sługą i lokajem.

Wiem, że zainteresowania księdza są wielorakie: poezja, malarstwo, rysunek, muzyka (wystarczy zobaczyć płytotekę) spojrzeć na księgozbiór zgromadzony w pokoju, sięgnąć po wiersze, w których jest tyle zachwytu i zadumy nad dziełami malarskimi. Kiedyś ksiądz powiedział: *„Otrzymałem wiele darów, tylko ich wszystkich nie mogę wykorzystać, za dużo jak na jednego człowieka".* Czy mając możliwość wyboru dokonałby ksiądz raz jeszcze tego samego kroku?

W tym, co kiedyś powiedziałem może zabrzmiało trochę pychy, ale myślę, że każdy musi w pewnym momencie wybrać zasadniczą drogę, na którą Bóg go wyposażył w pewne talenty. Jestem pewny, że dokonałem dobrego wyboru i dziś dokonałbym tego samego kroku. A poza tym nie mogę zapomnieć, że „raz wybrawszy, ciągle wybierać muszę" – jak zauważył św. Augustyn.

Wiemy, jak bardzo szeroka jest księdza *działalność* literacka, bo to nie tylko poezja, ale felietony, rozważania, konferencje, literatura dla konsekrowanych, dla „zwykłych zjadaczy chleba" jest wyjątkowe dzieło Glosarium, w którym znajdziemy tysiące podpowiedzi i rozwiązań, zamyśleń i zadumy. Skąd pomysł na tego typu opowiastki?

To jest efekt odwiecznej pasji człowieka: zbieractwa. Przy okazji rozmaitych lektur robiłem notatki, bo żywię przekonanie, że w każdej książce można coś znaleźć, co „komuś do czegoś" (taka rubrykę prowadziłem już w pisemku seminaryjnym) może się przydać. No i nazbierało się tego trochę. I jak się okazało te opowiastki miały swojego czasu rzeczywiście wzięcie.

Zapewniam, nie tylko miały, one ciągle mają. Nie byłabym sobą gdybym nie zapytała o ostatnie rymowanki „Czteropaki z rymem", to taka zabawa słowem? A czy może doczekamy się wydania limeryków krakowskich?

O tyle jest to zabawa słowem, o ile bawią proste nie wyszukane rymy (ale nie częstochowskie). Myślę, że da się w nich wyczuć też – jak piszę w info – „echo naszych radości i nadziei, smutku i trwogi". Te rymowanki można nazwać fraszki, limeryki czy ja wiem, jak. Ja nazwałem „czteropaki", bo treść wpakowana jest w cztery linijki, które tworzą jedną całość.

Ponoć istnieje przestrzeń, której nie można opisać słowami, według księdza co to za „przestrzeń", czy ksiądz jako poeta potrafi ją nam opisać ?

Istnieje i nazywa się MILCZENIE! A opisywać się tego nie podejmuję!

Żyjemy w czasach zamętu, nie jest łatwo głosić prawdę w tych burzliwych czasach. Jak ksiądz, wykładowca wielu młodych pokoleń, ma receptę na to, aby się nie pogubić. Gdzie szukać wartości? Czy wiek dwudziesty pierwszy, to stulecie końca człowieka, kultury, poezji? To kres humanizmu?

Nigdy w historii nie było czasów łatwych; wszystkie czasy przeżywały swoje burze, ale zawsze żyli tacy, którym udało się głosić prawdę. Myślę, że i dziś jest tak samo: ci, co chcą żyć wartościami, to te wartości znajdują i niosą je dalej. A nasz wiek nie uśmierci ani poezji, ani wartości humanistycznych, bo by to oznaczało samounicestwienie.

Co ksiądz myśli o Literackim Noblu 2019 – jakie kryteria powinna uwzględniać literatura, w którą stronę zmierzać?

Cieszę się, że otrzymała nagrodę polska pisarka. Nie umiem powiedzieć nic o kryteriach, oprócz tego, żeby ta literatura była do czytania, czytelna.

Czy zadaniem poety-kaznodziei jest „reformowanie" świata?

Osobiście nie mam takich ambicji. Cieszyłbym się, gdyby ta moja służba Słowu wywoływała jakiś delikatny uśmiech i nienarzucającą się podpowiedź dla życia.

W księdza poezji wszystko się kręci wokół słowa: w naszym życiu codziennie towarzyszą nam: dziesiątki, setki, tysiące słów. Wiele z nich to zwyczajne maski, dekoracje, słowny makijaż, swoista zasłona dymna. Jak mówić, aby nasze słowa były słyszane i rozumiane? Jak słuchać innych, jak słuchać siebie, co robić abyśmy się wzajemnie słyszeli, szanowali swoje poglądy, swoją odrębność, swój indywidualizm?

Wyobraźmy sobie, że te wszystkie słowa gdzieś żyją w naszej przestrzeni: ale tłok! Jaki gwar! Oczywiście, że te wypowiadane słowa maja różną wartość, barwę, niosą różne przesłanie i pełnią różne zadanie. I nie wszystkie są zrozumiałe, a przynajmniej na pierwszy słuch. A słuchać to znaczy być otwartym na przyjęcie danego słowa. I najprostsza zasada: jak jeden mówi to drugi słucha.

Co w życiu dla księdza stanowi największą wartość jako człowieka i kapłana?

Miłość i prawda.

Zakończeniem naszej rozmowy niech będą słowa I. Wittgensteina: „Jeśli chcesz pójść głęboko, nie musisz iść daleko", które dla mnie są kwintesencją księdza wiersza: „Trzy proste pytania" z ostatniego tomiku *Czystopisy wyciszone.* Dziękując za dzisiejszą *życiową lekcję* powtórzę słowa, które umieściliśmy na naszej stronie internetowej w dniu otrzymania przez Księdza nagrody, że dla nas ks. Kazimierz to nie tylko zmartwychwstaniec, prowincjał, poeta, pisarz, tłumacz, który założył, zorganizował i prowadzi wydawnictwo „Alleluja". Nie tylko rekolekcjonista, założyciel i redaktor naczelny miesięcznika „Via Consecrata". Dla nas to – Ktoś niezmiernie nam bliski, nie tylko dlatego, że urodził się w na naszej oleśnickiej ziemi, ale przede wszystkim dlatego, że ksiądz tę naszą *Małą Ojczyznę* ciągle nosi w sercu i ciągle daje dowody, że nie tylko ta ziemia, ale i my wszyscy, mieszkańcy tej gminy, jesteśmy księdzu bliscy. Dla nas to także felietonista, bowiem nasza gazetka bez księdza (dziś już 31 felietonu), byłaby pusta. W 2020 roku będzie ksiądz obchodził 50 lecie pracy twórczej, cieszymy się i życzymy radości z dokonań i wiele satysfakcji. W imieniu wszystkich czytelników *Oleśnickich Ech* dziękuję za rozmowę i spotkanie, życzę dużo zdrowia i spokojnych radosnych Świąt.

Beata Brykowska

Fotografie: zbiory prywatne ks. dr. K. Wójtowicza

DOROBEK JANA PAWŁA II - KONTYNUACJA CZY ZANIECHANIE?

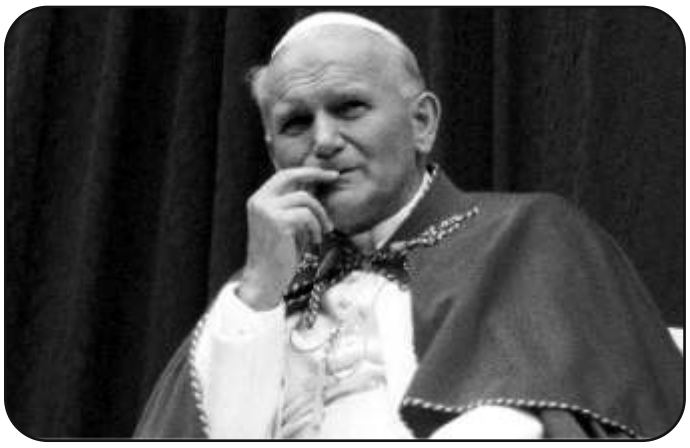
Stoimy na progu roku 2020, który będzie stuleciem urodzin Jana Pawła II i Rokiem św. Jana Pawła II. Oficjalnie lub nieoficjalnie.

Kim był Jan Paweł II? Jaki jest jego życiowy dorobek? Co sprawiło, że stał się symbolem dziejów XX-wiecznego świata, zwłaszcza Europy? Żył niewątpliwie w ciekawych czasach. Był świadkiem tragicznego w skutkach trwania dwóch systemów totalitarnych, ale i ich upadków. Urodzony 18 V 1920 roku w małym miasteczku – Wadowicach, w skromnej, polskiej rodzinie jako drugi syn Karola i Emilii z Kaczorowskich Wojtyłów, umierał na Watykanie stając się przykładem godności osoby starej i cierpiącej. W jego pogrzebie, fizycznie i poprzez media uczestniczyło miliard ludzi na świecie. Zachował skromność i pokorę. On, Jan Paweł II zasiadający na Stolicy Piotrowej, w czasie pielgrzymki czerwcowej w 1999 roku przyznał: „W tym mieście, w Wadowicach wszystko się zaczęło. I życie się zaczęło, i szkoła się zaczęła, i studia się zaczęły i teatr się zaczął i kapłaństwo się zaczęło ".

To skromne, ale jakże treściwe streszczenie bogatego w dorobek własny, życia. Karol Wojtyła, syn kochającej się rodziny, ksiądz, który zaliczył wszystkie szczeble w hierarchii kościelnej. Teolog, filozof, poeta, dramaturg, pisarz, aktor, profesor, nauczyciel akademicki, papież Jan Paweł II. Piotr naszych czasów. Święty. Wielki Polak XX wieku. Pozostawił ogromny, intelektualny i moralny dorobek. Autor poezji, dramatów, szkiców literackich i listów, homilii. adhortacji i Encyklik. Wielki autorytet dla polityków XX wieku. Obrońca pokoju i wolności. Pochylony nad człowiekiem. Nauczyciel młodych, którzy jak w Polsce, nazwali się pokoleniem J.P.II.

W przyszłym roku będziemy obchodzić stulecie jego urodzin i piętnastą rocznicę jego śmierci. Dziś wiodące w społeczeństwie polskim jest pokolenie, które urodziło się i wychowało w cieniu, a może inaczej, w promieniowaniu ojcostwa jego pontyfikatu. Tego, co było dla naszego papieża ważne i święte, o czym ustawicznie w homiliach swoich i twórczości przypominał; o istocie życia i jego świętości od poczęcia aż do śmierci. Podkreślał wartość małżeństwa jako wspólnoty życia i miłości dającej nowego człowieka. Mówił o teologii ciała, godności kobiety, rangi kultury, zwłaszcza własnej, narodowej. Wyrażał dumę z polskości. Podkreślał przyrodzony przywilej wolności człowieka i państwa, narodu. Śnił XXI-wieczną wizję Europy w którą zdążył nas wprowadzić.

W tym kontekście warto zapytać. Czy te wszystkie wartości, którymi żył i o których ciągle i ciągle przypominał, nie stają się dziś cynicznie traktowane? Czy nie są

pojęciami rzucanymi na śmietnik, wykpiwane i deprecjonowane, czasem rozumiane w sposób karykaturalny, wykorzystywane i ośmieszane? Co my osobiście mówimy o naszej tożsamości, religii, Kościele, rodzinie, własnej, człowieczej godności i życiu, wspólnocie, małżeństwie, patriotyzmie, kulturze? Pytań rodzi się wiele…

WIZJA EUROPY XXI WIEKU JANA PAWŁA II

Europa XXI wieku to Europa Ewangelii, Europa prawdy i pokoju. „Europa chrześcijańska. I albo taka będzie, albo nie będzie jej wcale". Europa dwóch płuc. Jedno to Europa Łacińska, drugie płuco to Europa Wschodnia. Jeden Kościół Jezusa Chrystusa i jego wola „Ut unum sint" (Aby byli jedno).Ta wizja zapisana i rozwinięta została w encyklikach Jana Pawła II „Ut unum sint" i „Slavorum Apostoli". Potwierdzona faktem powołania na współpatronów Europy duchowych inspiratorów tego przesłania sprzed ponad tysiąca lat Braci Sołuńskich: Cyryla i Metodego. Ta wizja to także przesłanie w adhortacji „Ecclesia in Europa", które jest konkretnym zadaniem dla Kościoła stawianym przez Ojca Świętego: Kościele w Europie!

… Bądź Kościołem błogosławieństw, stale upodobniającym się do Chrystusa. Wolny od przeszkód i zależności, bądź ubogi i przyjacielski względem najuboższych, otwarty na każdego człowieka i wrażliwy na wszelkie formy, dawne i nowe, ubóstwa… Żyjąc w świecie wartościami nadchodzącego królestwa, będziesz Kościołem miłości, wniesiesz swój niezbędny wkład w budowanie w Europie cywilizacji coraz bardziej godnej człowieka".

Dodać można do tego tytułem uzupełnienia słowa z encykliki „Slavorum Apostoli", by za pośrednictwem Braci Sołuńskich cała Europa coraz bardziej odczuwała potrzebę jedności chrześcijańskiej… dała całemu światu przykład sprawiedliwego i pokojowego współżycia opartego na wzajemnym szacunku i nienaruszonej wolności ".

Co pozostało z tych nadziei Jana Pawła II, której dawał wyraz w Encyklikach i adhortacji „Ecclesia in Europa" będącej podsumowaniem ogłoszonego w 1990 roku Synodu Biskupów Europy? Myślę, że bolączki pozostały, a obawy są coraz większe. Na III Międzynarodowym Kongresie Ruchu „Europa Christi" wskazano na potrzebę nowej ewangelizacji Europy. Zwrócono uwagę na brak w Unii Europejskiej wyraźnej obecności Chrześcijan. Wyrażono pragnienie, aby „Esslesia in Europa" na stulecie urodzin św. Jana Pawła II stała się ideą wiodącą wszystkich Kościołów w Europie, a sama wizja Europy jawiła się jako wspólnota ojczyzn, duchowa jedność chrześcijańskiej Europy, na która składają się dwie wielkie tradycje Zachodu i Wschodu. By Unia Europejska, której celem jest związek gospodarczy państw połączonych wspólną tradycją i zakorzenieniem swoich kultur, zachowała absolutną suwerenność zjednoczonych krajów. Jako wzorcowy element chrześcijańskiej jedności wskazano Unię Lubelską /1569 r./ jednoczącej trwale Polskę, Litwę i Ruś. Dziś neopoganizm atakuje nie tylko chrześcijaństwo w Polsce i świecie. Jest zagrożeniem cywilizacyjnym przede wszystkim Starego Kontynentu, jego dziedzictwa i tożsamości.

Te przytoczone elementy europejskiego dziedzictwa i tożsamości, aktualności przesłania świętych Cyryla i Metodego, których Jan Paweł II ukazał światu i uczynił współpatronami Europy czynią i z niego wielkiego orędownika europejskiego dziedzictwa, dziś już nieoficjalnie św. Patrona Europy, który przeprowadził ją w trzecie tysiąclecie. Może jednak nasze pokolenie nie dostrzega jeszcze sensu tego co mówił i pisał, może świat, mam nadzieję, wziął tylko głęboki oddech po tym, gdy w 2005 odprowadzał go do wieczności w liczbie jednego miliarda ludzi naszego globu? Na co czeka?

Wizja Europy XXI wieku, wizja papieska czeka jako gotowy plan wstrzymujący degradujący Europę walec ateizmu, liberalizmu, neokomunizmu, wypaczonej idei Schumana, tego wszystkiego co na co dzień podaje się nam w większości mass-mediów jako „pakiet poprawności politycznej", a mieści w sobie niebezpieczne działania podcinające wartość tego co budowano przez tysiące lat; wartość życia, miłości, godności kobiety i mężczyzny, tożsamości narodowej, kultury, wolności i religii. Tego, co wniosło chrześcijaństwo, a w co wierzył całym swym życiem Jan Paweł II.

TWÓRCZOŚĆ JANA PAWŁA II

Wybór kardynała Karola Wojtyły na papieża to jego równoległe zaistnienie jako poety. Świat dowiedział się, że nowo wybrany papież jest poetą. I to było zaskakujące. Dlaczego? Większość utworów leżała w przysłowiowej szufladzie. Jeśli je drukował, to pod pseudonimami: Andrzej Jawień, A.J., Stanisław Andrzej Gruda, Piotr Jasień. Pierwszy tom poezji i dramatów wyszedł już na przełomie 1978/79. Na nowe, zmienione, kompletne wydanie pism literackich Karola Wojtyły - Jana Pawła II trzeba było czekać aż do 2004 roku.

W chwili przyjęcia godności papieża Karol Wojtyła na przeszło 20 lat zamilkł jako poeta. Nie znaczy, że przestał pisać. W miejsce poezji i dramatów/ *Hiob, Jeremiasz, Brat naszego Boga, Przed sklepem jubilera*, *Promieniowanie ojcostwa* /i szkiców/ *O teatrze słowa, Dramat słowa i gest*…pojawiła się inna twórczość. Pontyfikat zaowocował 14 encyklikami, licznymi adhortacjami apostolskimi. Podsumowują one m.in. obrady synodów biskupich. Dalej: 40 listów apostolskich, homilie i listy do różnych środowisk społecznych i kościołów lokalnych, przemówień do intelektualistów, polityków, przedstawicieli nauki, do dzieci, młodzieży i chorych. W 2003 ukazał się jego ostatni poemat zatytułowany *Tryptyk rzymski.* Głębokie refleksje prawdziwie mądrego, kochającego człowieka. Ostatnią książką, jaką napisał była *Pamięć i tożsamość.* Pisał tylko po polsku, odręcznie. Oczywiście, już w Watykanie byli tłumacze, siostra zakonna przepisująca dzieła Jana Pawła II. Jego twórczość, zwłaszcza epistolograficzna i homilie są kopalnią sentencji, głębokich myśli i uniwersalnych rad, jak choćby ta z Częstochowy z sierpnia 1991 roku, dedykowana młodym: „Bądźcie wymagający wobec otaczającego świata, ale przede wszystkim wymagajcie od siebie samych. Jesteście synami Bożymi, bądźcie z tego dumni"…Nie popadajcie w przeciętność…"

CO SZCZEGÓLNIE NALEŻY CENIĆ W TWÓRCZOŚCI KAROLA WOJTYŁY?

Odwagę i słowo, które traktowane jest jako sacrum. Rzecz cenna w dzisiejszych czasach, który dopuścił niebywałą erozje słowa pogłębiającą się coraz bardziej i coraz dogłębniej. Erozję , która trwa zresztą nie od dziś. Od dwóch stuleci. W całej twórczości osadzonej w kulturze łacińskiej w ogóle, a kulturze chrześcijańskiej w szczególności, wybrzmiewają: ład moralny, wiedza, etyka, kultura i wiara tak istotna dla człowieka w życiu. Osadzenie w dekalogu, rodzinie i ojczyźnie. Ta ostatnia zajmuje w twórczości naszego papieża miejsce szczególne, jakby w przeczuciu dzisiejszej polonofobii nagradzanych ostatnio najczęściej, uległych jak u Houellebeckqa, artystów.

„Ojczyzna-kiedy myślę- wówczas wyrażam
siebie i zakorzeniam
mówi mi o tym serce, jakby ukryta
granica, która ze mnie przebiega ku innym
aby wszystkich ogarniać w przeszłość
dawniejsza niż każdy z nas
z niej się wyłaniam.
Ojczyzna to jest moja matka …"

Teresa Romańska – Faściszewska

Jubileusz Długoletnich Pożyć Małżeńskich

„Nie wystarczy pokochać, trzeba jeszcze umieć wziąć tę miłość w ręce i przenieść ją przez całe życie". Podążając za myślą poety już ponad 50 lat tę wspólną drogę życia przemierzyło czternaście par małżeńskich z Gminy Oleśnica.

7 grudnia br. był dniem bardzo wyjątkowym, bowiem w Przedszkolu Gminnym im. Św. Jana Pawła II w Oleśnicy uroczystość Jubileuszy Długoletnich Pożyć Małżeńskich obchodziło 14 par z miasta i gminy Oleśnica. Małżeńskie pary oraz zaproszonych gości witał Burmistrz Miasta i Gminy Oleśnica Leszek Juda wraz z z-cą kierownika Urzędu Stanu Cywilnego w Oleśnicy Katarzyną Lalewicz. Swoją obecnością zaszczycili Pan Marek Strzała – Wiceprzewodniczący Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego, Pani Krystyna Bator- Przewodnicząca Rady Miejskiej, Pani Joanna Skórska- Sekretarz Miasta i Gminy Oleśnica, Pani Urszula Wójcicka – Skarbnik Miasta i Gminy Oleśnica, Pani Zofia Ambroży – Dyrektor Przedszkola Gminnego w Oleśnicy, a także członkowie rodzin Jubilatów.

Zwracając się do Jubilatów z-ca kierownika USC powiedziała m.in.: - *Móc przeżyć wspólnie ze współmałżonkiem ponad pół wieku to wielki dar od losu, który nie każdemu może być dany. W dzisiejszych czasach stanowicie Państwo wzór do naśladowania dla młodszych pokoleń, pokazujecie, jak budować i skutecznie podtrzymywać wartości rodzinne. Święty Jan Paweł II mówił, że miłość jest dana, ale i zadana. Ponad pięćdziesiąt lat temu podjęliście Państwo zadanie odpowiedzialności za siebie, swoje dzieci i rodzinę, umieliście wziąć odpowiedzialność za słowo, umieliście nawzajem sobie przebaczać, widzieliście cel i ten cel osiągnęliście*. Burmistrz Miasta i Gminy w swoich życzeniach podkreślił wyjątkowość uroczystości Jubileuszy Długoletnich Pożyć Małżeńskich. - *Nie ma gminy bez wspólnoty. To Państwo jesteście największą jej wartością. To Państwo tutaj pracowaliście i wychowaliście swoje dzieci, a teraz cieszycie się wnukami i prawnukami. Życie jest zaskakujące. Są momenty piękne, ale również te trudne, dlatego tym bardziej serdecznie Państwu gratuluję i podziwiam Państwa za to, że potraficie iść przez życie razem, a przecież czasy nie były łatwe.* Przed dokonaniem aktu wręczenia medali przyznanych przez Prezydenta RP Pana Andrzeja Dudę za długoletnie pożycie małżeńskie Pan Marek Strzała Wiceprzewodniczący Sejmiku Województwa odczytał list gratulacyjny od Wojewody Świętokrzyskiego skierowany do Jubilatów. Do życzeń i gratulacji dołączyły się Pani Joanna Skórska Sekretarz Miasta i Gminy Oleśnica oraz w imieniu Rady Miejskiej Oleśnica Pani Krystyna Bator.

W dowód społecznego uznania dla trwałości małżeństwa i rodziny uhonorowano medalami nadanymi przez Prezydenta RP małżonków:

Pamiątkowe zdjęcie

- Helenę i Mariana Gondków, którzy obchodzą Jubileusz 65-lecia pożycia małżeńskiego.
- Marię i Eugeniusza Jakóbowskich, którzy obchodzą 54 rocznicę pożycia małżeńskiego.
- Barbarę i Władysława Gałązków, którzy obchodzą 54 rocznicę pożycia małżeńskiego.
- Teresę i Mariana Obarzanków, którzy obchodzą 54 rocznicę pożycia małżeńskiego.
- Reginę i Władysława Skórskich, którzy obchodzą 52 rocznicę pożycia małżeńskiego.
- Honoratę i Henryka Wójcików, którzy obchodzą 52 rocznicę pożycia małżeńskiego.
- Marię i Adama Sojdów, którzy obchodzą 52 rocznicę pożycia małżeńskiego.
- Helenę i Tadeusza Marcińców, którzy obchodzą 51 rocznicę pożycia małżeńskiego.
- Marię i Antoniego Nowickich, którzy obchodzą 51 rocznicę pożycia małżeńskiego.
- Zdzisławę i Stefana Wieczorków, którzy obchodzą Jubileusz 50-lecia pożycia małżeńskiego.
- Wandę i Stanisława Żmijów, którzy obchodzą Jubileusz 50-lecia pożycia małżeńskiego.
- Marię i Stefana Kozów, którzy obchodzą Jubileusz 50-lecia pożycia małżeńskiego.
- Wiesławę i Zdzisława Dołęgowskich, którzy obchodzą Jubileusz 50-lecia pożycia małżeńskiego.
- Henrykę i Mariana Kwietniów, którzy obchodzą Jubileusz 50-lecia pożycia małżeńskiego.

Głos w imieniu par małżeńskich obchodzących „Jubileusz Długoletnich Pożyć Małżeńskich" zabrał Pan Marian Gondek – wieloletni dyrektor Szkoły Podstawowej w Oleśnicy, dziękując organizatorom uroczystości za zaproszenie, za pamięć, za składane życzenia oraz zorganizowanie tak ciepłego, pełnego serdeczności spotkania.

Wydarzenie uświetnił występ dzieci z Przedszkola Gminnego im. Św. Jana Pawła II w Oleśnicy. Przedszkolaki, przebrane w piękne stroje, zatańczyły Poloneza, który wprowadził zebranych na sali w podniosły nastrój. Upominkiem muzycznym dla Jubilatów było zaśpiewanie przez dwie Małe Damy piosenki Krystyny Giżowskiej „*Przeżyłam z tobą tyle lat*", na zakończenie Małe tancerki zatańczyły przed Dostojnymi Jubilatami ognisty taniec hiszpański do muzyki zespołu Modern Talking. Wystrojone w czerwone zwiewne spódnice, czarne bluzki i piękne maki we włosach, dziewczynki wdzięcznie prezentowały się na scenie. Muzyczny upominek przygotował również zespół „Oleśniczanki" przy akompaniamencie na akordeonie Pana Władysława Nalepy i Jakuba Poniewierskiego. Swoją muzyką i występami przypomnieli Jubilatom jak to było za ich młodości. Trzeba przyznać, że artyści zafundowali zebranym cały wachlarz emocji. Było na ludowo, było też wzruszająco. Za pomyślność Jubilatów i za wiele

Dzieci wykonujące Poloneza

Taniec hiszpański w wykonaniu przedszkolaków

Zespół Oleśniczanki przy akompaniamencie Pana Władysława Nalepy i Jakuba Poniewierskiego

jeszcze lat wspólnego pożycia małżeńskiego wzniesiono toast lampką szampana i odśpiewano Jubilatom „100 –lat". Jubilaci stanowią dla młodszego pokolenia wzór wytrwałości i wierności małżeńskiej. Nie każdą złotą myśl znajdziemy bowiem w kolorowych pismach czy na plotkarskich stronach internetowych. Najwięcej wiedzy zdobędziemy korzystając z doświadczenia Złotych Jubilatów.

Składamy serdeczne podziękowania parom za przyjęcie zaproszenia i wspólne świętowanie tego szczególnego jubileuszu. Ze względu na stan zdrowia nie wszyscy Jubilaci mogli uczestniczyć w uroczystości, dlatego medale zostaną im przekazane w terminie późniejszym. *Wszystkim Jubilatom życzymy dużo zdrowia, miłości, cierpliwości i kolejnych wspólnie przeżytych lat oraz pięknych rocznic.*

Tekst: Katarzyna Lalewicz
Zdjęcia z uroczystości:
Agnieszka Gajda, Katarzyna Cebula

Figura „Arianka”

Dnia 30 lipca 2019 roku przy skrzyżowaniu ulic Ogrodowej i Żeromskiego w Oleśnicy pojawiła się figuranowa wersja zniszczonej w latach 70-tych „arianki". Pierwotny pomysł renowacji i rekonstrukcji tego pomnika historii narodził się w „Świetlicy Pod Zegarem". Celem, który przyświecał podjęciu inicjatywy była chęć upamiętnienia dwóch wydarzeń ważnych dla mieszkańców Gminy Oleśnica jako obywateli małej oraz wielkiej ojczyzny. Pierwsze z nich to przywrócenie Oleśnicy praw miejskich, drugie zaś setna rocznica odzyskania przez Polskę niepodległości.

Pracę nad wcieleniem tego pomysłu w życie rozpoczęto od pertraktacji z potencjalnymi wykonawcami. Spośród trzech firm, z którymi prowadzono rozmowy, wybrana została Pracownia Artystyczna pana Ksawerego Józefa Dąbrowskiego z Janikowa. Następnie podczas spotkania przedstawicieli lokalnej społeczności z wykonawcą i Konserwatorem Wojewódzkiego Urzędu Zabytków w Kielcach z delegatury w Sandomierzu ustalono szczegóły dotyczące realizacji projektu. Już niespełna sześć tygodni później, 25 marca 2019 roku, została zawarta umowa na odtworzenie figury.

Zakładano, że mieszkańcy Oleśnicy odzyskają figurę, która będzie wierną kopią zniszczonego oryginału. Niestety w praktyce okazało się, że renowacja zabytku na bazie zdemontowanych elementów powstałego w 1662 roku pierwowzoru jest niemożliwa. Podjęto zatem decyzję o rekonstrukcji obiektu z nowego kamienia na podstawie dostępnych fotografii oraz opisów historycznych. Jedno ze źródeł podaje, że:

W ulicy dworskiej stoi wysoki (ok. 10 łokci) słup kamienny na okrągłej podstawie. Słup ten czworokątny, wyżej zaś ośmiokątny, na szczycie ma barokową kapliczkę, zakończoną daszkiem. Słup ten (wymagający pilnej naprawy, grożący przewróceniem się)… nazywają „arjańskim" czemu przeczą rzeźby i napisy i data.

Rzeźby na kapliczce są te: Cierniem Ukoronowanie, Biczowanie Dźwiganie Krzyża i Chs Pan na krzyżu. Anno Dni 1662 die 17 maii.

Figura zatem sięga pasterzowania w parafii ks. Kobielewskiego. Być może, że jest pamiątką zwalczania arjanizmu[1].

24 lipca 2019 roku rozpoczęto montaż figury na nowym fundamencie: pojawiła się podstawa oraz cokół. 30 lipca uzupełniono konstrukcję o brakujące elementy - płaskorzeźby prezentujące wspomniane przez księdza Wiśniewskiego sceny z Biblii oraz atlanty przedstawiające czterech apostołów. Całość wykonana została z piaskowca janikowskiego. 14 sierpnia 2019 roku odbyło się poświęcenie figury.

Koszt rekonstrukcji figury wyniósł 39 690, 33 zł (z podatkiem VAT) i został pokryty dzięki środkom ze zbiórki funduszy od sponsorów oraz mieszkańców gminy. Organizatorzy przedsięwzięcia dziękują księdzu proboszczowi za pomoc i zaangażowanie w realizację projektu, wyrazy wdzięczności kierują również w stronę wszystkich tych, którzy zechcieli wesprzeć tę inicjatywę.

Tekst i zdjęcia:
Paulina Płatos

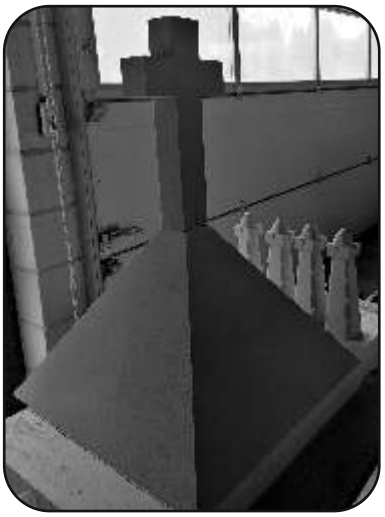
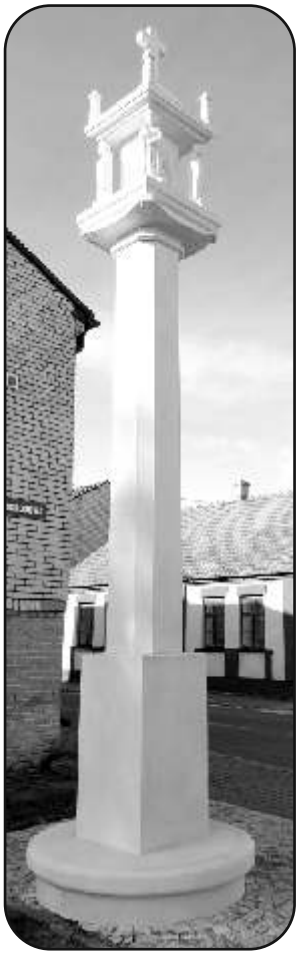

Figura w trakcie montażu w pracowni artystycznej

Zdemontowane elementy figury

Stan obecny figury po renowacji

[1] Ks. Jan Wiśniewski, *Historyczny opis kościołów, miast, zabytków i pamiątek w stopnickiem*, Druk szkoły rzem. w Marjówce, 1929, s.174.

Uroczyste obchody 101.
rocznicy odzyskania przez Polskę Niepodległości

Święto Niepodległości w całej Polsce upłynęło tradycyjnie pod znakiem państwowych uroczystości, biegów, marszów i manifestacji. Do świętowania włączyła się również cała społeczność naszej gminy. Obchody 101. rocznicy odzyskania przez Polskę Niepodległości rozpoczęły się autorskim koncertem pieśni i ballad polskiego barda Lecha Makowieckiego pt. „Ballady dla Niepodległej", ukazującego w chronologicznej kolejności – wybrane wydarzenia ze stulecia naszego dochodzenia do Wolności. Koncert niezwykle emocjonalny, wypełniony nostalgią klęsk i euforią zwycięstw, był wyjątkową podróżą do przeszłości i przyszłości.

Kulminacyjny punkt obchodów przypadł na poniedziałek 11. listopada, gdzie o godzinie 12.00 rozpoczęła się uroczysta Msza Święta w intencji Ojczyzny w 101 – lecie odzyskania przez Polskę niepodległości. Wśród wielu delegacji pocztów sztandarowych z naszej gminy obecne były sztandary: szkoły, oleśnickiej straży, PSL oraz organizacji kombatanckich, którą tworzyli uczniowie Publicznej Szkoły Podstawowej. Mszy Świętej przewodniczył ksiądz proboszcz Marek Lejczak i ks. Władysław Świątek. Historyczną prelekcję, która przeszła już do tradycji święta niepodległości wygłosił dyrektor Publicznej Szkoły Podstawowej w Oleśnicy mgr Piotr Strzelecki. W swoich słowach dyrektor przedstawił kalendarium czasów walki ze szczególnym podkreśleniem ważności Powstań Śląskich, które miały niezmiernie duży wpływ na kształtowanie się nowego państwa Polskiego.

Po nabożeństwie wszyscy zgromadzeni udali się na plac, gdzie pod figurą Matki Boskiej Różańcowej, przy pamiątkowej tablicy upamiętniającej 100. rocznicę odzyskania przez Polskę Niepodległości, odśpiewano hymn państwowy oraz delegacje złożyły kwiaty m.in. poseł Czesław Siekierski, radny Rady Powiatu Staszowskiego Adam Siekierski, Burmistrz Miasta i Gminy Oleśnica Leszek Juda z pracownikami UMiG, Przewodnicząca Rady Miejskiej Krystyna Bator z radnymi, a w imieniu społeczności szkolnej delegacja dzieci PSP w Oleśnicy. Następnie odbyły się okolicznościowe przemówienia, na początku głos zabrał poseł Czesław Siekierski, który mówił, że kultywowanie tego święta jest wyrazem hołdu, pamięci i wdzięczności dla ojców naszej niepodległości oraz bezimiennych bohaterów, którzy walczyli o naszą wolność.

Natomiast Burmistrz Miasta i Gminy Leszek Juda, w swojej wypowiedzi podkreślił wagę tego wydarzenia. Nawiązał do pomysłu sprzed roku - wmurowania pamiątkowej tablicy, która jest przede wszystkim znakiem wdzięczności i trwałej pamięci dla tych, którzy walczyli za niepodległość, za wolność Polski i dla tej niepodległości oraz wolności ginęli.

Poseł Czesław Siekierski i Burmistrz Miasta i Gminy Oleśnica - Leszek Juda z pocztami sztandarowymi

Mali artyści podczas inscenizacji w szkole

Kolejny dzień – 12. listopada świętowano również w Publicznej Szkole Podstawowej im. Stefana Żeromskiego w Oleśnicy. Uczniowie pod opieką nauczycieli przygotowali – barwny montaż słowno-muzyczny pt. „Śpiewamy dla Niepodległej", i tak w naszej gminie zakończyły się trzydniowe obchody tego święta, które ma na celu kultywowanie tradycji oraz zachowanie i kształtowanie tożsamości narodowej.

DZIEŃ OLEŚNICY 2019

Tradycją lat ubiegłych w sierpniu br. odbyła się impreza Dzień Oleśnicy 2019, w której wzięły udział setki osób. Miała ona miejsce w niedzielę 18 sierpnia br. Dzień Oleśnicy przyciągnął ludzi nie tylko z powiatu staszowskiego, ale również buskiego. Festyn po raz drugi odbył się na rynku. Świętowanie rozpoczęło się o godzinie 15.00 animacjami dla dzieci, a zakończyło zabawą pod gwiazdami w rytmach disco. Zgromadzoną publiczność wspaniale bawił kabaret WCIĘCI PRZYPADKIEM. Podczas Dnia Oleśnicy można było usłyszeć zespół biesiadno – folkowy KOLIBER, parodię sobowtóra - SŁAWOMIRA, zespół romski Cygańskie serce ROMANO DZI. Wisienką na torcie okazał się występ znanego i popularnego NORBIEGO (właśc. Norbert Dudziuk) – polskiego piosenkarza, pisarza, dziennikarza i prezentera telewizyjnego i radiowego, gitarzysty, pianisty, człowieka wielu zdolności.

Miłą niespodzianką i zaskoczeniem był występ zespołu Oleśniczanki. Zespół reaktywował się w 2018 r. Obecnie w skład jego wchodzi 10 pań, a muzyczną opiekę sprawuje nad nimi p. Władysław Nalepa - emerytowany wieloletni nauczyciel muzyki. Pan Władysław sam pisze słowa piosenek i komponuje muzykę. Zespół zaprezentował

się w barwnej odsłonie z kilkoma kompozycjami pana Władysława opiewającymi piękno naszej gminy i regionu świętokrzyskiego. Na pikniku Oleśniczanki wystąpiły w składzie: Barbara Skórska, Sylwia Piątek, Teresa Skiba, Alina Skórska, Krystyna Wróbel, Zuzanna Skórska, Agnieszka Kosałka, Renata Poniewierska. Zespołowi akompaniował na akordeonie Jakub Poniewierski.

Teksty: Redakcja
Zdjęcia z archiwum UMiG

Biblioteka – dobre miejsce dla człowieka

Czytanie książek to najpiękniejsza zabawa, jaką sobie ludzkość wymyśliła.
Wisława Szymborska

Wakacje już dawno dobiegły końca, jednak my choć jeszcze na chwilę chcemy powrócić do tamtego letniego czasu poprzez przypomnienie wydarzeń, spotkań, akcji, które miały miejsce w naszej bibliotece. W lipcu dla najmłodszych czytelników organizowane były zajęcia plastyczne, czytelnicze, gry terenowe, planszowe oraz ruchowe. Sierpień upłynął nam pod hasłem „Pomóżmy dzieciom spędzić szczęśliwie wakacje".

Przeprowadziliśmy szereg spotkań dotyczących szeroko rozumianego bezpieczeństwa, których celem była promocja bezpiecznego spędzania czasu wolnego w domu, na drodze czy podczas prac polowych. Do współpracy zaprosiliśmy m.in. pracownika Powiatowej Inspekcji Pracy, Powiatową Komendę Straży Pożarnej, Powiatową Komendę Policji ze Staszowa, nauczyciela wychowania fizycznego, a także ratownika. Oprócz spotkań z przedstawicielami wyżej wymienionych instytucji w sierpniu odbywały się także lekcje biblioteczne, podczas których rozmawialiśmy m.in. o numerach alarmowych, pierwszej pomocy czy konieczności przestrzegania znaków drogowych mających wpływ na nasze bezpieczeństwo.

Od września kontynuowane są warsztaty dla dzieci i młodzieży z cyklu „Biblioteka miejscem spotkań – kreatywne soboty", odbywające się w każdą sobotę od godziny 10.00 do 12.00. Podczas porannych spotkań dzieci wykonują wyroby rękodzielnicze, tematycznie związane z porami roku, świętami oraz innymi uroczystościami. Oprócz zajęć rozwijających umiejętności manualne na spotkaniach proponowana jest literatura dla dzieci, wybierana przez uczestników zajęć. Z całą pewnością można rzec, że skupiamy się nie tylko na warsztatach plastycznych, ale na szeroką skalę promujemy czytelnictwo. Doskonałą okazją do tego jest corocznie organizowana we wrześniu akcja „Narodowe Czytanie". To wielka społeczna kampania promująca czytelnictwo. Podczas tegorocznej odsłony Para Prezydencka zaproponowała, aby przybliżyć Nowele polskie. Prezydent Andrzej Duda z Małżonką dokonali wyboru z ponad stu propozycji tytułów przesłanych do Kancelarii Prezydenta. Na ósme Narodowe Czytanie Para Prezydencka wybrała osiem lektur, które – jak zaznaczył prezydent – uczą nas, że w życiu powinniśmy kierować się szlachetnością i solidarnością, że nie wolno nam stracić wrażliwości na ludzką krzywdę ani zapomnieć o naszej historii. Z tej okazji w naszej bibliotece 7 września zaproszone przez nas uczennice z kl. VII PSP w Oleśnicy przeczytały młodszym

Stopnickie Stowarzyszenie Kobiet Kreatywnych po andrzejkowej inscenizacji

W roli Czerwonego Kopciuszka Katarzyna Furman

koleżankom i kolegom trzy nowele – „Katarynkę", „Dobrą Panią" i „Dym". Czytanie zostało poprzedzone prelekcją na temat autorów nowel oraz omówieniem problematyki dzieł. Podczas organizowania takich wydarzeń ważna dla nas jest cykliczność. Dzięki temu wpisują się one na stałe w biblioteczny kalendarz kulturalny.

Pragniemy również wspomnieć, że po raz kolejny przystąpiliśmy do programu „Narodowy Program Rozwoju Czytelnictwa" i podpisaliśmy umowę z Biblioteką Narodową w Warszawie na zakup nowości książkowych. Działanie to realizowane jest w ramach Priorytetu 1 – Zakup nowości wydawniczych do bibliotek publicznych – Wieloletniego Programu Rządowego „Narodowy Program Rozwoju Czytelnictwa", który ma na celu wzbogacanie zbiorów o nowe wydania utworów lub opracowania dotyczące życia i twórczości wybitnych polskich literatów – patronów kolejnych lat jubileuszowych, ustanawianych corocznie przez aklamację przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej.

Dzień Papieski

Laureatki konkursu piosenki religijnej

Rajd na Święty Krzyż

W szkole...

Pamiątkowe zdjęcie

Oleśnicka wycieczka przed gmachem Sejmu

Śpiewamy dla Niepodległej

Barbara i Władysław Gałązkowie

Helena i Marian Gondkowie

Helena i Tadeus

Honorata i Henryk Wójcikowie

Jubileusz długoletnich poż

Maria i Adam Sojdowie

Maria i Antoni Nowiccy

Wanda i Stanisław Żmijowie

Wiesława i Zdzis

sz Marcińcowie

Henryka i Marian Kwietniowie

Teresa i Marian Obarzankowie

zyć małżeńskich w Gminie

Maria i Eugeniusz Jakóbowscy

Maria i Stefan Kozowie

sław Dołęgowscy

Zdziława i Stefan Wieczorkowie

Regina i Władysław Skórscy

Konkurs piosenki religijnej

Kolorowy tydzień

W przedszkolu

Spotkanie z Mikołajem

Pluszowy miś

Powiatowy konkurs taneczny

Pasowanie na starszaka

Biblioteka to nie tylko zbiór książek, to także centrum życia lokalnej społeczności. Podążając tą myślą 22. września zorganizowaliśmy wyjazd do teatru TeTaTeT w Kielcach na komedię „Umrzeć ze śmiechu" | Paul Elliott | w reżyserii Mirosława Bielińskiego. Spektakl spotkał się z wyjątkowo ciepłym przyjęciem. Nieustające salwy śmiechu przerywane były burzami oklasków, a my opuściliśmy budynek Kieleckiego Centrum Biznesu z uśmiechami na twarzach i wyraźną ochotą na więcej. Ten, kto z nami był na pewno wie, że było warto.

Następnym miejscem do którego wybraliśmy się wraz z czytelnikami była sala koncertowa Filharmonii Świętokrzyskiej im. Oskara Kolberga w Kielcach. Tam mogliśmy posłuchać koncertu pt. „Uśmiechnij się do każdej chwili… Piosenki Anny German". W programie znalazły się najpiękniejsze piosenki z repertuaru zmarłej w 1982 roku artystki i znane chyba każdemutakie przeboje, jak: Tańczące Eurydyki, Człowieczy los czy, Wróć do Sorrento, w wykonaniu utalentowanej artystki Joanny Nawrot. Pani Joannie towarzyszył zespół BalticQuasideonGroup złożony z czołowych polskich muzyków oraz Orkiestra Symfoniczna Filharmonii Świętokrzyskiej pod dyrekcją Szymona Makowskiego.

Kolejnym przedsięwzięciem zorganizowanym przez naszą bibliotekę był wieczór Andrzejkowy. Według dawnych wierzeń ten dzień miał magiczną moc, gdyż uchylał wrota do nieznanej przyszłości. 29. listopada br. nasi goście mieli możliwość obejrzeć spektakl: „W ma pułapkę złapię babkę", będącym humorystyczną reinterpretacją bajek m.in. „Czerwonego kapturka". Dziewięć Pań ze stopnickiego Stowarzyszenia Kobiet Kreatywnych z powodzeniem wcieliło się w rolę aktorek, reżyserem przedstawienia była prezes Stowarzyszenia - Katarzyna Romańska. Wybór zaproszonych gości w ten wyjątkowy Andrzejkowy wieczór – okazał się strzałem w dziesiątkę! Bowiem licznie zgromadzona publiczność mogła podpatrzeć, podziwiać z bliska aktywność i pasję oraz kreatywność i zaangażowanie Pań ze Stowarzyszenia, a także wesoło i radośnie spędzić Andrzejkowy czas. Po spektaklu, w czasie antraktu dane nam było podziwiać aktorskie zdolności dwóch uczniów PSP w Oleśnicy: Bartka Marca i Wiktora Złotnika, którzy wcielili się w rolę kabareciarzy w scence humorystycznej pt. „Sęk" kabaretu DUDEK. Publiczność była zachwycona ich występem. Na koniec, jak to może zdarzyć się tylko w wieczór wróżb i magii zjawiła się wróżka, która samym wyglądem ujęła gości, a także przepowiadała przyszłość. Kolejny dzień - 30 listopada, był dniem zabawy, tańców i konkursów zorganizowanych dla dzieci. Zabawy i radości było moc. Nawiązując do motta stopnickiego Stowarzyszenia Kobiet Kreatywnych, którym są słowa Napoleona: „Nie powinniśmy odchodzić z tej ziemi, nie zostawiając śladów, które polecać będą naszą pamięć potomnym", mamy nadzieję, że każde nasze biblioteczne działanie skierowane do innych, pozostawia po sobie ślad.

Kończąc pragniemy przypomnieć, że bierzemy udział w kampanii społecznej „Mała książka - wielki człowiek". Projekt skierowany jest do dzieci w wieku przedszkolnym (3-6 lat). Każde dziecko, które odwiedzi naszą bibliotekę, otrzyma w prezencie Wyprawkę Czytelniczą, oraz Kartę Małego Czytelnika. Za każdą wizytę w bibliotece, zakończoną wypożyczeniem minimum jednej książki z księgozbioru dziecięcego Małemu Czytelnikowi zostanie wręczona naklejka, a po zebraniu dziesięciu zostanie uhonorowany imiennym dyplomem potwierdzającym jego czytelnicze zainteresowania. Wczesny kontakt dziecka z literaturą pozytywnie wpływa na jego rozwój. Czytanie rozwija i pobudza wyobraźnię, wzbogaca język, słownictwo, wyrabia umiejętność słuchania i mówienia, doskonali pamięć, jak również zaspokaja ciekawość świata. Bo książki radość dają tym, co je czytają. Serdecznie zapraszamy po odbiór wyprawek.

Więcej o wydarzeniach można przeczytać
na oficjalnej stronie biblioteki:
http://www.gbpolesnica.naszabiblioteka.com/,
a także na naszym fanpage'u na facebook'u.

Tekst i zdjęcia:
Agnieszka Szabłowska- Ambroży

Z ŻYCIA PODSTAWÓWKI

Śpiewamy dla Niepodległej

„Niepodległość jest dobrem nie tylko cennym, ale i kosztownym". Józef Piłsudski

W polskim kalendarzu jest wiele ważnych świątecznych dat. Mają one różny charakter, zwłaszcza kościelny bądź państwowy. Spośród tych drugich z pewnością najważniejszą dla nas Polaków jest 11 listopada. W tym dniu obchodzone jest Narodowe Święto Niepodległości dla upamiętnienia odzyskania przez Polskę po 123 latach zaborów upragnionej wolności narodowej i suwerenności.

W bieżącym roku obchodziliśmy 101 rocznicę tego przełomowego w historii naszego narodu wydarzenia.

W całej Polsce i poza jej granicami - zwłaszcza w większych ośrodkach polonijnych – uroczyście świętowano kolejną rocznicę powrotu kraju położonego nad Wisłą na mapę Europy.

W naszej szkole również nie zapomniano, by uczcić Tych, którzy „szli ku Niepodległej", walczyli i ginęli za Nią, byśmy dziś mogli żyć w suwerennej i wolnej Ojczyźnie.

Uroczysta akademia odbyła się 12 listopada w szkolnej hali widowiskowo- sportowej.

Świątecznemu wydarzeniu patronowało hasło: „Śpiewamy dla Niepodległej".

Nie mogło zabraknąć w tym dniu najważniejszej dla każdego Polaka pieśni - „Mazurka Dąbrowskiego". Wszyscy zgromadzeni po wprowadzeniu sztandaru szkoły, z należnym szacunkiem odśpiewali hymn państwowy. Głośno rozbrzmiewał on w hali i niósł się on donośnym echem po szkolnych korytarzach.

Szkolną imprezę patriotyczną prowadzili uczniowie starszych klas: Andżelika Piekaruś i Mikołaj Sapa.

Pięknie zaprezentowała się Wiktoria Nowosielska, śpiewając przy gitarowym akompaniamencie piosenkę pod tytułem „Wolność".

Patryk Janicki w utworze „Piechota" śpiewająco opowiedział o losie żołnierzy walczących o niepodległy kraj ojczysty. W czasie wykonywania tej piosenki mogliśmy podziwiać maszerujących w pełnym umundurowaniu i z odpowiednim „uzbrojeniem" żołnierzy: Karola Ratusznika, Jakuba Wieczorka, Filipa Skibę i Bartosza Belzyta z klasy II b.

Joanna Kosałka i Bartłomiej Marzec wzorowo zaśpiewali piosenkę „Szli dla Niepodległej" przedstawiającą zmagania Polaków w bojach o wolną Ojczyznę.

Nie zabrakło i muzycznej opowieści przedstawiającej historię tragicznej miłości dziewczyny i ułana.

Śpiewając i grając na gitarze, interesująco przedstawiła ją w pieśni „Rozkwitały pąki białych róż" Aleksandra Żmudzińska.

O Ojczyźnie jako domu- miejscu, w którym żyli nasi przodkowie, żyjemy my, a po nas przyjdą kolejne przyszłe pokolenia zaśpiewała dźwięcznym głosem Maja Głowniak z klasy IIIa.

Aleksandra Dzidowska przeniosła nas w patriotyczny klimat utworu, który niegdyś śpiewał Andrzej Rosiewicz w utworze „Pytasz mnie".

Uczennice klas III – Natalia Skiba i Magdalena Peroń – radośnie zaśpiewały piosenkę o krótkim, ale jakże wymownym tytule „Polska".

Alicja Strzelecka w utworze muzycznym „Myślimy o Polsce" radziła, by Ojczyznę kochać nie tylko od święta, ale codziennie,podkreślała jednocześnie, by stale o tym pamiętać.

Na zakończenie szkolnego festiwalu niepodległościowego wysłuchaliśmy pięknej pieśni, którą w przeszłości wykonywał Jan Pietrzak, a podczas patriotycznej imprezy zaprezentował nam Antoni Skórski, śpiewając i grając na organach elektrycznych utwór pt. „Żeby Polska była Polską". Pieśń ta wymownie zamknęła muzyczny spektakl patriotyczny, zmuszając słuchających do refleksji nad trudnymi dziejami naszego kraju i jednocześnie wdzięczności tym, którzy przyczynili się, by nasza Ojczyzna była wolna i niezależna od innych państw.

Burmistrz Miasta i Gminy Oleśnica- Pan Leszek Juda- w swoim przemówieniu odniósł się także do tych przemyśleń, znaczenia Narodowego Święta Niepodległości w życiu Polaków, a także nawiązał do piosenki pt. „Myślimy o Polsce", iż patriotą trzeba być na co dzień nie tylko w świąteczne dni, realizując swoje poświęcenie do Ojczyzny poprzez własne obowiązki , pracę i naukę.

Dyrektor szkoły - Pan Piotr Strzelecki - w swoim wystąpieniu podziękował wszystkim przybyłym na szkolną imprezę patriotyczną oraz tym, którzy w niej występowali i ją organizowali .Szczególne podziękowania skierował w stronę uczniów śpiewających i grających „Tej, co nie zginęła" zgodnie z hasłem przewodnim szkolnego festiwalu niepodległościowego .

Tekst i zdjęcia:
Barbara Dyrdół, Urszula Cichoń

Obchody XIX Dnia Papieskiego w Oleśnicy

Dzień Papieski to nie tylko sentymentalny powrót do wspomnień związanych z Papieżem Polakiem. To także zbiórka pieniężna, towarzysząca zamierzeniu, którego celem jest wsparcie stypendialne zdolnych uczniów i studentów z małych miejscowości z gorzej sytuowanych rodzin. Ponadto dzień ten ma nadrzędną intencję, a jest nią unaocznienie przesłania płynącego z hasła towarzyszącego każdemu kolejnemu Dniu Papieskiemu. To również powrót do tego, co chciał nam przekazać św. Jan Paweł II, nasz duchowy Ojciec, a do czego obecnie kapłani,

Od lewej Mikołaj Sapa, Wiktoria Nowosielska i Aleksandra Żmudzińska

Dzieci podczas inscenizacji

katecheci, wychowawcy i nauczyciele czują się zobowiązani, aby starszemu pokoleniu przypominać, a młodych zapoznawać z postacią człowieka, który krocząc przez życie, torował nam drogę, drogę do wolności i ku świętości.

W tym roku myślą przewodnią, a zarazem odezwą Papieża do świata było hasło: „Wstańcie, chodźmy". Obchodom Dnia Papieskiego w naszej wspólnocie parafialnej od lat towarzyszy m.in. rodzinna degustacja papieskich kremówek oraz różnego rodzaju bogate w tematyczne treści programy artystyczne.

Tym razem zespół teatralny z miejscowej Publicznej Szkoły Podstawowej im. Stefana Żeromskiego sięgnął po formę przekazu w postaci inscenizacji teatralnej. Do jej treści wprowadziła wokalistka utworem „Pan moim światłem", a po niej głos zabrali narratorzy, którzy, nawiązując do słów piosenki, powitali zebranych na tę okoliczność gości. Przedstawiona w spektaklu scena była wycinkiem z dnia codziennego dwóch rodzinnych pokoleń: młodszego - beztroskiego rodzeństwa i starszego- rodziców zatroskanych o wychowanie religijne swoich dzieci; które mają zupełnie inne potrzeby niż poznawanie sylwetek świętych, a tym bardziej kroczenie ich drogami. Jedynym pragnieniem rodzeństwa było: tańczyć, grać w piłkę - po prostu bawić się. W kolejnej scenie widzowie mogli przekonać się, że ojciec i matka jednak nie rezygnują z troski o swe pociechy. Walczą o nie w sposób duchowy. W ich intencji kierują swoje prośby do Boga za wstawiennictwem św. Jana Pawła II, który nigdy nie pozostawał obojętny na losy młodego pokolenia. Dalsze wypadki pokazują, że modlitwy zatroskanych rodziców zostają wysłuchane, a główni bohaterowie zmieniają swoje dotychczasowe poglądy. Dochodzą do wniosku, że jednak rodzice mieli rację i chyba zawsze mają, i że warto ich słuchać. Pomocnikami w ich metamorfozie okazali się koledzy z podwórka, którzy zafascynowani postacią swojego Wielkiego Rodaka zachęcili swoich rówieśników do poznawania sylwetek świętych, które nie są wcale nudne, jak myślało rodzeństwo. Ponadto inspiracją dla dzieci był obejrzany wspólnie film, którego bohaterem był Karol Wojtyła pochodzący z Wadowic, a dziś już św. Jan Paweł II. Po jego obejrzeniu dzieciaki jednomyślnie stwierdziły, że warto jednak jest poznawać wizerunki świętych, aby podążać za Ich przykładem i samemu starać się zostać świętym.

Wszyscy zebrani w świątyni mogli utwierdzić się w przekonaniu, że Uczeń Miłosiernego Mistrza- św. Jan Paweł II troszczy się o nas (tym razem z nieba) i wzywa, aby wstać, iść i działać, by dojść, bo:

„Żaden człowiek nie ma ścieżek gotowych.
Rodzimy się jak gąszcz,
który może zapłonąć podobnie jak krzak Mojżesza
lub może uschnąć.
Ścieżki trzeba przecierać wciąż,
bo mogą zarosnąć na nowo,
przecierać je trzeba tak długo, aż staną się proste…"

Po zakończonej inscenizacji wszyscy wierni udali się pod pomnik Papieża, by tam zakończyć parafialne obchody XIX Dnia Papieskiego. Ich uwieńczeniem było złożenie kwiatów pod pomnikiem św. Jana Pawła II przez delegacje samorządowców, przedszkolaków i uczniów PSP oraz modlitwa za wstawiennictwem Papieża. Nie sposób było nie zaśpiewać „Barki", która „wyrywała się" z serc i „cisnęła" na usta zgromadzonych pod papieskim pomnikiem kapłanów oraz dużych i całkiem małych wiernych oleśniczan. Wszystko to złożyło się na całodzienny program wydarzeń towarzyszących temu wyjątkowemu dniu.

Śpiewające Anioły – nasze uczennice z II miejscem na podium

„Czym jest muzyka? Nie wiem....
Może po prostu niebem z nutami zamiast gwiazd.
Może mostem zaklętym,
Po którym instrumenty przeprowadzają nas.
Wszystko - jak raz ktoś orzekł -
muzyczne ma podłoże; nawet księżyca blask.
Czym jest muzyka? Nie wiem.
Może po prostu niebem z nutami zamiast gwiazd".

Oliwia Ratusznik

Wiktoria Nowosielska i Aleksandra Żmudzińska

W minionym tygodniu, 13 i 14 listopada br. w Gminnym Ośrodku Kultury w Bogorii odbył się XIV już Regionalny Konkurs Piosenki Religijnej im. św. Jana Pawła II. Jego nadrzędnym celem było uczczenie pamięci Papieża Polaka oraz popularyzacja piosenki religijnej.

Po zgłoszonej przez różne instytucje oświatowe liczbie uczestników, można wnioskować, że projekt ten cieszy się ogromną popularnością w regionie.

Mimo, iż we współczesnym czasie, część społeczeństwa wydaje się zobojętniała na wiarę, sztuka religijna nie przestaje się rozwijać, m.in. dzięki takim instytucjom, jak domy kultury. Cieszy również fakt, że młode pokolenie, chce na różne sposoby chwalić Boga. A właściwą do tego formą jest śpiew, który zwykle wyraża radości, a ściśle mówiąc - miłość.

Uczennice: Oliwia Ratusznik, Aleksandra Żmudzińska i Wiktoria Nowosielska, które reprezentowały naszą szkołę w konkursie nie szukały w śpiewie chwały dla siebie. Ich głównym celem było uwielbić Pana Boga za dar Papieża Polaka i kultywować pamięć o Nim. Uwielbienie to stało się również okazją do poznania ich wielkich talentów i pasji oraz promowania szkoły w regionie.

Śpiew naszych uczennic podczas konkursu przekroczył granice! Wiktoria i Ola wyśpiewały i wygrały na swych gitarach pozycję na podium- zajęły II miejsce w IV kategorii wiekowej - SZKOŁY PODSTAWOWE. Ich zwycięstwo świadczy o imponującym talencie. Wymagało ono również ogromu wysiłku włożonego w przygotowanie tak trudnego utworu „Drogi", który w oryginale wykonuje zespół „Stróże Poranka".

Drogie dziewczęta, wiecie, że słowo Anioł oznacza posłany. Wy byłyście na swój sposób posłane, aby zgodnie z wolą św. Jana Pawła II szerzyć Bożą radość i przez wasz śpiew ukazywać światu, że wiara jest mocniejsza niż wątpienie, że nadzieja jest silniejsza niż beznadziejność, że miłość jest mocniejsza niż śmierć.

Mamy nadzieję, że Duch, charyzmat, treść i płynące z piosenki przesłanie: Mówię tobie: „Wiarę miej W drodze swojej nie ustawaj Żebyś doszedł dokąd chcesz. Niech marzenia staną się Twoja nocą, twoim dniem Głosem serca w życiu Kieruj się", będzie nie tylko dla was młodych drogowskazem, ale również dla nas wszystkich kroczących po drogach życia bez map, „bo Bóg map nie rozdaje".

A zatem, czym jest muzyka? Dla niektórych pozostanie to tajemnicą, ale dla nas muzyka zawsze będzie odbiciem samego Boga.

„Wędrując po śladach historii, tradycji i wiary"

Pielgrzymowanie do miejsc uznanych za święte towarzyszy człowiekowi od wieków i jest nieodłącznym elementem rozwoju kultur i cywilizacji. Polska należy do krajów o najsilniejszych tradycjach ruchu pielgrzymkowego. Turystyka religijno-pielgrzymkowa przeznaczona jest dla tych, którym niestraszne jest wędrowanie, a na czele ich wartości jest zawsze sam Bóg.

Takich osób nie brakuje w naszej szkolnej społeczności. Dowodem na to była ponad 50- osobowa grupa uczniów, ich rodziców i nauczycieli, którzy 28 września br. wyruszyli już po raz dwudziesty na Świętokrzyski Rajd Pielgrzymkowy. Oleśniczanie zasilili szeregi prawie 3,5- tysięcznej grupy pielgrzymów wędrujących po szlakach Świętokrzyskiego Parku Narodowego do najstarszego w Polsce sanktuarium, w którym od XIV w. przechowywane są Relikwie Drzewa Krzyża Świętego. Tak więc krok za krokiem, bez względu na wiek i długość trasy, wszyscy podążali w jednym celu, by oddać pokłon Relikwiom. Każdy uczest-

Piechurzy podczas Świętokrzykiego Rajdu Pielgrzymkowego

nik rajdu miał też swój osobisty motyw wyprawy. Jedni wędrowali, aby za coś podziękować, a jeszcze inni, by prosić o potrzebne łaski.

Tegorocznej wyprawie przyświecało hasło: „Krzyż Twój to moja Arka", a wędrującym towarzyszył powiew jesiennego wiatru i nieco zachmurzone niebo oraz wyśmienite nastroje i dobry humor.

Jednymi z najmłodszych piechurów z naszej szkoły byli uczniowie z klasy II, którzy wraz ze swoją wychowawczynią, jednym z rodziców i p. przewodnik podążali na szczyt Łysej Góry szlakiem „Rodzinnym", Szli oni w pięknym otoczeniu lasów świętokrzyskich oraz w towarzystwie bajkowych postaci, które urozmaicały ich wędrówkę rozpoczynającą się w Hucie Szklanej. Starsza grupa oleśnickich pątników wędrowała trasą „Benedyktyńską" z Huty Nowej, powiązaną z działalnością gospodarczą Benedyktynów.

Zwieńczeniem naszego pielgrzymowania była uroczysta Eucharystia, której przewodniczył ks. bp Krzysztof Nitkiewicz, ordynariusz sandomierski, koncelebrowali: ks. bp Jan Piotrowski, ordynariusz kielecki, ks. bp Marian Florczyk, sufragan diecezji kieleckiej, ojcowie oblaci, gospodarze sanktuarium oraz wielu kapłanów. Była Ona uwielbieniem Boga za dar zbawienia, które przyszło przez krzyż oraz dziękczynieniem za świętego Jana Pawła II - Honorowego Przewodnika Świętokrzyskiego.

I tak kolejny rajd pielgrzymkowy, kolejny szlak, kolejna przygoda za nami. Mamy nadzieję, że ta niecodzienna wyprawa dostarczyła samych pozytywnych doznań i emocji. Ponadto była również okazją do pogłębienia wiary, przemyśleń i refleksji. Stwarzała okazję do zawarcia nowych znajomości i pogłębienia przyjaźni. Pozwoliła na popularyzację wśród turystów-pielgrzymów Sanktuarium na Świętym Krzyżu jako Pomnika Historii oraz promowanie piękna przyrody, historii i dziedzictwa kulturowego Gór Świętokrzyskich. Liczymy, że w następnym roku ponownie przywołamy wspomnienia z poprzednich edycji i na nowo będziemy zachwycać się pięknem naszej „małej ojczyzny".

Wszyscy uczestnicy Rajdu pragnął podziękować Panu Burmistrzowi Leszkowi Judzie za współfinansowanie ze środków Urzędu Miasta i Gminy naszego wyjazdu na XX Świętokrzyski Rajd Pielgrzymkowy.

Teksty i zdjęcia: Anna Adamczyk

Wizyta w Sejmie

Dzięki specjalnemu zaproszeniu Pana Posła Krzysztofa Lipca uczniowie z naszej szkoły wybrali się na jednodniową wycieczkę do Warszawy. Była ona zorganizowana dla dzieci, które w ubiegłym roku miały najwyższą średnią ocen w nauce. Podczas wyjazdu towarzyszył nam również Burmistrz Miasta i Gminy Oleśnica – Pan Leszek Juda oraz

Dyrektor Publicznej Szkoły Podstawowej – Pan Piotr Strzelecki. Miejscem docelowym był kompleks budynków Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej. Pan Poseł razem z Dyrektorem Biura Poselskiego – Panią Małgorzatą Pruś oprowadzili uczniów po pomieszczeniach Sejmu. Dzieci zwiedziły m.in. Salę Posiedzeń, którą dotąd mogły oglądać wyłącznie w telewizji. Pan Krzysztof Lipiec zapoznał naszą szkolną brać ze znaczeniem i zasadami funkcjonowania polskiego parlamentu, ale także opowiedział o codziennej pracy polityków. Uczniowie dostali również zaproszenie na smaczny obiad w restauracji sejmowej.

Moc atrakcji tego dnia i przemiła atmosfera na długo pozostaną w pamięci wszystkich uczestników tej wycieczki. Organizatorowi wyjazdu - Panu Posłowi Krzysztofowi Lipcowi serdecznie dziękujemy za tę jakże ciekawą lekcję historii.

O współpracy polsko-ukraińskiej w naszej szkole

„Połączenie sił to początek, pozostanie razem to postęp, wspólna praca to sukces ".
Henry Ford

Wiele się dzieje w naszej szkole. Do takich wniosków można dojść, gdy śledzi się działania, mające miejsce w murach oleśnickiej podstawówki. Projekty edukacyjne i profilaktyczne, konkursy, wydarzenia o charakterze patriotycznym czy religijnym… Kolejnym przedsięwzięciem, tym razem mającym znaczenie kulturowe jest współpraca z Chmielnickim Uniwersytetem Narodowym z Ukrainy oraz stowarzyszeniem Integracja Europa-Wschód. Efektem nawiązania kontaktu z tymi instytucjami było spotkanie w naszej szkole. Zaproszonym gościom towarzyszył Burmistrz Miasta i Gminy Oleśnica, dyrekcja szkoły, nauczyciele oraz uczniowie. Pierwszym punktem wizyty było oprowadzenie gości po szkole oraz nowo powstałym kompleksie sportowym. W tym miejscu należy dodać, że okazałe i nowoczesne szkolne obiekty wywarły ogromne wrażenie na braci studenckiej. Następnie udano

się na obserwację lekcji o słownikach, w którą zaangażowani byli uczniowie, ale też studenci. Doskonałą sposobnością do wspólnej rozmowy była problematyka błędów językowych, jakie na co dzień są popełniane oraz wyrazy zakorzenione w języku polskim, ale mające obce pochodzenie. Takimi wyrazami, wspólnymi dla Polski i Ukrainy, a wywodzącymi się z języka tego drugiego państwa jest: wataha czy hałas. Uczniowie oraz studenci żywo reagowali na to, co działo się na lekcji, gdyż wiedzę słownikową mogli powiązać z praktyką. Po lekcji wszyscy udali się na górny korytarz, gdzie nauczycielki z naszej szkoły wcieliły się w role prelegentek. Wygłosiły wcześniej przygotowaną prezentację dotyczącą szkoły. Podczas wykładu przypomniano historię szkoły, poruszono także tematykę organizacji w szkole oraz przywołano różnego rodzaju działania. Na koniec omówiono najważniejsze obiekty w naszej gminie: przedszkole, kościół, budynek gminy i OSP, ośrodek zdrowia i dawną remizę strażacką. Po prezentacji miała miejsce inscenizacja poświęcona Janowi Pawłowi II, którą powtórnie wystawili uczniowie z naszej szkoły. Spotkanie zwieńczyła rozmowa na temat dalszej współpracy. Prezes stowarzyszenia oraz wykładowczynie z Chmielnickiego Uniwersytetu Narodowego zaproponowali, że pomogą opracować wniosek, mający na celu pozyskanie funduszy na działania wspierające edukację i kulturę.

Jesteśmy przekonani, że współpraca ta wpłynie na wzmocnienie otwartej postawy wobec innych kultur.

Teksty i zdjęcia:
Kamila Wójtowicz-Bator

XVII Konkurs Śpiewu Karaoke 2019/20

5 grudnia 2019 roku odbył się XVII Konkurs Śpiewu Karaoke. Tegoroczny turniej popularyzował twórczość Kory z zespołem Maanam oraz Zbigniewa Wodeckiego – postaci znaczących w polskim świecie artystycznym. Multiinstrumentalne zdolności, charakterystyczny wygląd oraz oryginalny tembr głosu pana Zbigniewa: ciągle pozostają w naszej pamięci. Zebrani mogli usłyszeć m.in.: „Zacznij od Bacha", „Moja droga, ja Cię kocham" czy „Znajdziesz mnie znowu" w wykonaniu uczestników. Miłośnicy Kory – charyzmatycznej piosenkarki, ikony polskiego rocka, też mogli poczuć satysfakcję, słuchając kilku interpretacji utworu „Cykady na Cykladach". Zwycięzcą XVII edycji konkursu zostali ex aequo: Antoni Skórski i Alicja Strzelecka z klasy Vb.

U góry od lewej: Antoni Skórski kl. 5b, Alicja Strzelecka kl. 5b – I miejsce; Nikola Radzik kl. 2b, Magdalena Peroń kl. 3a – II miejsce; Na dole od lewej: Emilia Lech kl. 6b, Zuzanna Peroń kl. 5b – III miejsce; Aleksandra Wawrzkiewicz kl. 2b – najładniejszy plakat; Wiktoria Lech kl. 4a – ulubieniec publiczności

Najładniejszy plakat wykonała: Aleksandra Wawrzkiewicz z klasy 2b.

Ulubieńcem publiczności została Wiktoria Lech z klasy 4a. Dzięki współpracy z Gminą Oleśnica oraz Radą Rodziców PSP, wszyscy uczestnicy otrzymali atrakcyjne nagrody.

Oto szczegółowe wyniki:

	Imię i nazwisko	Klasa	Wybrany utwór	Liczba punktów
I miejsce	Antoni Skórski Alicja Strzelecka	5b 5b	Z. Wodecki "Zacznij od Bacha" Z. Wodecki "Moja droga, ja Cię kocham"	47
II miejsce	Magdalena Peroń Nikola Radzik	3a 2b	Z. Wodecki "Znajdziesz mnie znowu" Kora (Maanam) "Cykady na Cykladach"	44
III miejsce	Emilia Lech Zuzanna Peroń	6b 5b	Kora (Maanam) "Cykady na Cykladach" Kora (Maanam) "Cykady na Cykladach"	42
Nagroda Publiczności	Wiktoria Lech	4a	Kora (Maanam) "Cykady na Cykladach"	
Najładniejszy Plakat	Aleksandra Wawrzkiewicz	2b		
JURY: Edyta Adamczyk, Elżbieta Belzyt, Dorota Mrówka - Panek, Patryk Janicki 6a, Grzegorz Poniewierski				

Tekst i zdjęcia:
Grzegorz Poniewierski

Wyruszamy w podróż z programowaniem!

Stowarzyszenie Nowe Oblicze Edukacji w partnerstwie z Fundacją Girls Code Fun realizuje innowacyjny projekt „Tu#programujeMY", zapewniający wsparcie dla uczniów, nauczycieli i szkół z województwa świętokrzyskiego. Projekt jest dofinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Programu Operacyjnego Polska Cyfrowa na lata 2014-2020. Celem projektu jest rozwój kompetencji cyfrowych i medialnych, w szczególności z zakresu nauki i nauczania programowania nauczycieli publicznej edukacji wczesnoszkolnej oraz uczniów kl. 1-3 Publicznych Szkół Podstawowych z woj. świętokrzyskiego.

Nasza szkoła przystąpiła do realizacji projektu TU#programujeMY. Celem tego projektu jest rozwój kompetencji cyfrowych i medialnych w szczególności z zakresu nauki i programowania w klasach 1-3. Zajęcia z uczniami to cykl wielu spotkań, podczas których uczniowie realizują zadania zgodne ze scenariuszami zajęć. Uczniowie mają też okazję programować roboty - nie tylko na ekranie komputera, co daje im poczucie, że robot ich słucha i wykonuje ich polecenia. Dzięki realizacji projektu uczniowie klas 1-3 Publicznej Szkoły Podstawowej z Oleśnicy mają możliwość nauki podstaw programowania, poznania języka programowania i rozwoju umiejętności cyfrowych w praktyce. Narzędziem do nauki programowania jest innowacyjny robot DASH, który szkoła otrzymała przez przystąpienie do projektu. Przy użyciu tabletów i dedykowanych dla robota aplikacji, mali użytkownicy mogą tworzyć sekwencje zdarzeń przy użyciu prostego interfejsu. Robot Dash używany jest nie tylko na zajęciach komputerowych, ale również w trakcie zajęć

z edukacji wczesnoszkolnej. Nauka w towarzystwie jednookiego przyjaciela DASHA jest dla dzieci ogromną przyjemnością i sprawia wiele radości oraz dostarcza uśmiechów na twarzach małych podopiecznych. Przeprowadzona jest również diagnoza początkowa i końcowa dla tych uczniów w celu rozpoznania umiejętności pracy z komputerem i wiedzy z zakresu programowania. Wyniki tego testu zostaną wykorzystane do zaplanowania i przeprowadzenia zajęć w taki sposób, aby nowa wiedza umożliwiła swobodne wykorzystanie komputera w nauce szkolnej oraz pozwoliła odkryć u dzieci swoje umiejętności programisty. Programowanie jest umiejętnością, która kształci zdolności intelektualne, kompetencja ta będzie procentowała na przyszłość w takich dziedzinach, jak robotyka, inżynieria, czy technologia.

Wyruszamy w podróż z programowaniem! Kodujemy w języku Scratch, Blockly (Godzina Kodowania i programowanie robotów), praca przy laptopach, komputerach, rozwiązujemy algorytmy, tworzymy pętle. Programujemy wykorzystując interaktywne roboty i gry edukacyjne. W programowaniu korzystamy z gotowych aplikacji i zasobów on-line, a także modyfikujemy je. Podczas realizacji projektu uczniowie uczestniczyli w wyjeździe do Centrum Robotyki - Akademii Nauki i Rozwoju „Piękny Umysł" w Kielcach. Motywem przewodnim zajęć był rozwój poprzez uczestnictwo w zajęciach z zakresu robotyki oraz programowania z wykorzystaniem najnowszej generacji klocków Lego Mindstorms EV3, jak również magicznego dywanu, robotów i komputerów. Z przeprowadzonych zajęć wynika, że niestandardowy przebieg lekcji podoba się uczniom. Prowadzenie zajęć z wykorzystaniem robotów, zwiększa zainteresowanie dzieci tematyką lekcji i nowymi technologiami. Jest to super przygoda, pasjonująca zabawa, pełna wrażeń i niespodzianek.

Tekst i zdjęcie:
Małgorzata Brzyska

Pływamy – kolejny projekt

Chcemy się pochwalić, że uczniowie naszej szkoły (klasy: II a, II b, III b) mieli możliwość udziału w programie powszechnej nauki pływania „Umiem pływać"- nauka pływania dla uczniów klas I-III szkół podstawowych dofinansowanego ze środków Funduszu Zajęć Sportowych dla Uczniów.

Zajęcia odbywały się na pływalni Powiatowego Centrum Sportu w Staszowie w każdą środę tygodnia w godz. od 8.15 do 9.45 w okresie od 25 września do 6 grudnia 2019 r.

Program obejmował 20 godzin nauki pływania prowadzonej przez doświadczonych instruktorów. Realizacja projektu była możliwa dzięki Urzędowi Miasta i Gminy w Oleśnicy, bowiem Gmina podpisała stosowne Porozumienie ze Stowarzyszeniem, które pozwoliło na realizację ww. przedsięwzięcia.

Należy przyznać, że dla naszych uczniów to wspaniałe doświadczenie rozwijające umiejętności sportowe i wpływające pozytywnie na ich zdrowie i samopoczucie.

Tekst i zdjęcia: Lidia Strzelecka

Z ŻYCIA PRZEDSZKOLA

Grudzień to czas refleksji. To miesiąc, w którym robimy podsumowanie tego, co juz dokonaliśmy i próbujemy ocenić swoje poczynania, aby przekonać się ile wart był miniony rok. Nasze odczucia, weryfikujemy zazwyczaj przemyśleniami wielkich autorytetów, jak kard. Stefan Wyszyński, który mówił: „Tyle wart jest nasz rok, ile zdołaliśmy przezwyciężyć w sobie niechęci, ile zdołaliśmy przełamać ludzkiej złości i gniewu. Tyle wart jest nasz rok, ile ludziom zdołaliśmy zaoszczędzić smutku, cierpień, przeciwności. Tyle wart jest nasz rok, ile zdołaliśmy okazać ludziom serca, bliskości, współczucia, dobroci i pociechy. Tyle wart jest nasz rok, ile zdołaliśmy zapłacić dobrem za wyrządzane nam zło."

Do tych pięknych słów naszego wielkiego Polaka dodajmy jeszcze kilka takich, którymi możemy podsumować naszą pracę z dziećmi w przedszkolu: Tyle wart jest nasz rok, ile uśmiechów zobaczymy na twarzach naszych podopiecznych i ile ciepłych słów usłyszymy z ust ich rodziców. Tyle wart jest nasz rok, ile sukcesów odniosą nasze przedszkolaki i ile my sami odczujemy satysfakcji z naszych pedagogicznych osiągnięć.

Nie sposób wymienić wszystkich wydarzeń, które są udziałem przedszkolaków, ograniczymy się, więc tylko do tych, które były dla nich najważniejsze.

PASOWANIE NA STARSZAKA

W piątek 11 października 2019 r. w odbyła się niezwykle ważna uroczystość Ślubowania i Pasowania Przedszkolaków na Starszaka. W tym podniosłym dniu naszym milusińskim towarzyszyła pani dyrektor Zofia Ambroży, wychowawcy oraz stale niezawodni rodzice. Zaszczycili nas również swoją obecnością przedstawiciele Rady Gminy: Burmistrz Leszek Juda, Sekretarz - Joanna Skórska, Beata Brykowska – dyrektor Gminnej Biblioteki Publicznej oraz dyrektor szkoły - pan Piotr Strzelecki.

Przedszkolaki ubrane w stroje galowe i żakowskie birety z niecierpliwością wyczekiwały momentu, żeby móc przedstawić swój program artystyczny, a następnie złożyć uroczystą przysięgę. Pięknie recytowały wiersze i śpiewały piosenki, które rozbrzmiewały w całym przedszkolu. Uroczystość pasowania na Starszaka zbiegła się ze Świętem Edukacji Narodowej. Na ręce pani dyrektor, nauczycieli oraz pracowników obsługi popłynęły, więc życzenia wszelkiej pomyślności od pana Burmistrza i przybyłych gości. Wszystkie panie zostały obdarowane kwiatami od wdzięcznych rodziców i wychowanków.

„W MOIM SERCU BIJE POLSKA" - UROCZYSTOŚĆ Z OKAZJI 101 ROCZNICY ODZYSKANIA PRZEZ POLSKĘ NIEPODLEGŁOŚCI.

Dzień Niepodległości - 11 listopada, to najważniejsze polskie święto narodowe, upamiętniające rocznicę odzyskania przez Naród Polski niepodległości. Ten szczególny dzień skłania do refleksji na temat patriotyzmu nawet najmłodsze pokolenie. W naszym przedszkolu w sposób niezwykle uroczysty uczczono tę rocznicę.

Z tej okazji wszystkie grupy zebrały się, aby świętować ten wyjątkowy dla nas – Polaków dzień. Jedna z sal przedszkola zmieniła się nie do poznania, na ścianach królowała biel i czerwień z sercem, w którym ciągle bije Polska, a bezimienna mogiła z krzyżem z brzozowego drewna, przykuwała uwagę wchodzących do sali gości. Uroczystość rozpoczęła się odśpiewaniem Mazurka Dąbrowskiego, po czym na sali rozbrzmiała cudowna melodia utworu „Białe róże", przy którym przedszkolaki pokazały niemalże teatralne widowisko, nawiązujące do wydarzeń sprzed wielu lat. Następnie gościnnie wystąpiły dziewczynki z grupy „Biedronki", przepięknie śpiewając utwór pt: „Tu wszędzie jest moja ojczyzna". Kulminacyjnym punktem programu artystycznego był taniec „Białego orła" oraz taniec z polską flagą. Uroczystość zwieńczył przemarsz i walka odważnych żołnierzy. Na koniec wszystkie dzieci przemaszerowały z polską flagą w rytm piosenki „Warszawskie dzieci". Mamy nadzieję, że ta lekcja patriotyzmu zostanie na długo w naszej pamięci, ponieważ patriotyzm trzeba w narodzie pielęgnować i to jest zadanie dla nas wszystkich.

PROJEKT EDUKACYJNO – WYCHOWAWCZY „KOLOROWY TYDZIEŃ"

Zabawa kolorami jest jednym ze sposobów poznawania świata przez dzieci. Daje możliwość spontanicznej zabawy z rówieśnikami, rozwija umiejętność współdziałania, podporządkowania się i obcowania z innymi. Otaczające nas kolory rozwijają myślenie, inteligencję, wyobraźnię. Znajomość kolorów i umiejętność ich rozpoznawania nie jest wrodzona. Dziecko musi się tego nauczyć. W świat barw wprowadzamy dziecko powoli i spontanicznie poprzez zabawę. Ciekawą formą ich utrwalenia są „Kolorowe dni w przedszkolu". Dziecko obcując z przedmiotami w danym kolorze, słuchając wierszy, piosenek wykonując prace plastyczne i doświadczając ich wszystkimi zmysłami na pewno szybko utrwali daną barwę. W dniach od 12 do 15 listopada, wychowawczynie Dorota Pawelec oraz Agata Strzelecka przeprowadziły w grupie „Żabki" i „Biedronki" – projekt edukacyjno- wychowawczy „Kolorowy Tydzień". W czasie zabaw i działań edukacyjnych zwrócono uwagę

dzieci na zdrowy styl życia, ze szczególnym uwzględnieniem zasad zdrowego odżywiania się i aktywności fizycznej.

Tydzień upłynął w atmosferze radości. Zaangażowane były dzieci, panie z przedszkola oraz niezawodni, jak zwykle zresztą – rodzice, którzy stanęli na wysokości zadania i zadbali o to by każde dziecko miało jak najwięcej na sobie garderoby w kolorze panującym w danym dniu. Kolorowy tydzień był dla dzieci okazją do spotkania z barwami, które na co dzień nas otaczają jak również doskonałym źródłem wiedzy o zdrowiu i środowisku przyrodniczym.

DZIEŃ PLUSZOWEGO MISIA

25 listopada, jak co roku obchodzimy w naszym przedszkolu Święto Pluszowego Misia. Nasze dzieci z wielką radością czekały na ten dzień i zabrały ze sobą do przedszkola swoje ukochane maskotki, aby razem celebrować ich urodziny, przebiegające według określonego rytuału. Po śniadaniu wraz ze swoimi paniami, dzieci oddały się radosnej zabawie w towarzystwie swoich przytulanek. Przybrane w „misiowe opaski" uczestniczyły w konkursie poświęconym wiedzy o niedźwiadkach, o ich zwyczajach i zamiłowaniach, układały puzzle z wizerunkiem naszego bohatera, śpiewały o nim piosenki, recytowały wiersze, rozwiązywały zagadki. Jednym słowem, peany na cześć małych misiów rozbrzmiewały szerokim echem w każdej grupie. Wiele uciechy sprawiły przedszkolakom tańce w towarzystwie niedźwiadków i praca nad tworzeniem ich portretów. W nagrodę za wspaniałe dzieła dzieci dostały od pań słodkie pierniczki w kształcie misia i cukierki. Wiązanka filmów z najbardziej znanymi misiami stanowiła inaugurację tego święta. Dzieci z wypiekami na twarzy przeżywały przygody Gumisiów, Misia Uszatka, Misia Colargola, czy sympatycznego misia o bardzo małym rozumku-Kubusia Puchatka. Przy tej okazji warto podkreślić wielki wkład pani Bożeny Gałązki w organizację tego święta. Przepyszne miodowe ciasteczka w kształcie misiów- zostały upieczone właśnie przez nią. Wielkie podziękowania należą się także pani Beacie Marzec za uwiecznienie tych niezwykłych chwil w fotograficznym kadrze. W imieniu dyrekcji, nauczycieli i dzieci dziękujemy!!!

ŚW. MIKOŁAJ W PRZEDSZKOLU

Wizyta świętego Mikołaja to oczekiwany dzień przez wszystkie dzieci. Zazwyczaj ten pogodny staruszek przyjeżdża do nas na saniach, ale w tym roku brak białego puchu zmusił go do jazdy samochodem, nic bowiem nie zatrzyma go w domu, kiedy dzieci czekają na prezenty. Nasz gość zaczął swoją wizytę od naszych najmłodszych przedszkolaków „Pszczółek", które pierwszy raz witały

Mikołaja w przedszkolu. Wszystkie bardzo przeżywały to spotkanie. Na niejednej twarzy można było zobaczyć niepewność, obawę, a nawet lęk. Trwało to jednak krótko. Staruszek szybko zdobył sobie ich serca ciepłym uśmiechem i miłym słowem. Zachęcone tym samym dzieci zaśpiewały mu przygotowaną piosenkę, powiedziały wierszyk i już bez strachu rozmawiały z Mikołajem. W zamian za to Mikołaj wręczył każdemu dziecku wspaniały prezent i obiecał zjawić się u nich za rok. Potem odwiedził jeszcze dzieci w grupach „Żabek", „Biedronek", „Motylków" oraz „Stokrotek". W imieniu wszystkich dzieci dziękujemy Świętemu Mikołaju i jego pomocnikom: pani Beacie Marzec, pani Annie Krawczykowskiej, pani Eli Dzidowskiej, pani Iwonie Nowak, pani Milenie Grudzińskiej, pani Ewie Grudzińskiej. Mamy nadzieję, że za rok znowu się zobaczymy.

SUKCESY NA „WIELKIEJ SCENIE"

I miejsce przedszkolaków w Powiatowym Konkursie Tanecznym - "Tańce ludowe" Poniżej link do poloneza w wykonaniu naszych przedszkolaków. Zapraszamy do obejrzenia tańca!

https://www.youtube.com/watch?v=2Q0fQYkV6F0

21 listopada 2019 roku w Miejsko-Gminnym Centrum Kultury w Szydłowie odbył się „Powiatowy przegląd taneczny grup przedszkolnych – Tańce ludowe", w którym wzięło udział 10 zespołów tanecznych z całego powiatu staszowskiego. Nasze przedszkole reprezentowały dziewczynki i chłopcy z zespołu „Stokrotki" przygotowane przez panią Teresę Wójcik i Renatę Kaczochę. Polonez w ich wykonaniu zdobył puchar za I miejsce i puchar Burmistrza Szydłowa. To bardzo duży sukces naszych dzieci, zważywszy na to, że poziom wszystkich grup przedszkolnych był bardzo wysoki.

Sukcesy naszych przedszkolaków – I miejsce w konkursie piosenki w Bogorii

W dniach 13-14.11.2019 roku w Gminnym Ośrodku Kultury w Bogorii odbył się XIV Regionalny Konkurs Piosenki Religijnej im. Św. Jana Pawła II.

Nasze przedszkolaki z chlubą reprezentowały Przedszkole Gminne im. Św. Jana Pawła II w Oleśnicy, biorąc udział w konkursie dla uczczenia pamięci wielkiego Papieża – Polaka.

Konkurs miał szeroki zasięg, ponieważ brało w nim udział wiele zespołów i solistów z rożnych miejscowości. Oleśnickie przedszkolaki z grupy „Motylki" oraz „Biedronki" odniosły sukces, wyśpiewując I miejsce – piosenką „Bóg łączy nas". Młodzi artyści przebrani w kolorowe stroje dzieci z różnych stron świata zaprezentowały wysoki poziom zdolności muzycznych, dostarczając publiczności wiele emocji oraz niezapomnianych chwil. Nasza społeczność gminna, miała także możliwość obejrzenia i podziwiania ich występu w niedzielę 17 listopada br., w parafialnym kościele.

W związku ze zbliżającymi się Świętami Bożego Narodzenia i Nowym Rokiem w imieniu Dyrekcji, Grona Pedagogicznego i Przedszkolaków, pragniemy złożyć wszystkim mieszkańcom naszego miasta i gminy najserdeczniejsze życzenia:

Świąt białych, pachnących choinką, skrzypiących śniegiem pod butami, spędzonych w ciepłej, rodzinnej atmosferze pełnych niespodziewanych prezentów. Świąt dających radość i odpoczynek, oraz nadzieję na Nowy Rok, żeby był jeszcze lepszy niż ten, co właśnie mija.

Opracowała:
Teresa Wójcik z wykorzystaniem tekstów
Renaty Kaczochy, Doroty Pawelec, Małgorzaty Malec
Zdjęcia: Renata Kaczocha

Zabawa Mikołajkowa w Borzymowie

Borzymowski Klub Inicjatyw Kulturalnych 8 grudnia br., już po raz kolejny zorganizował dla dzieci imprezę Mikołajkową dla całej społeczności gminnej. W programie oprócz najważniejszego gościa tj. św. Mikołaja z paczkami, były zabawy, gry, animacje, konkursy wszystko prowadzone przez animatorki – wróżki, które przybyły na tę uroczystość specjalnie z dalekiej „Bajlandii". Były tańce i pląsy; pokazy zdolności recytatorskich i wokalnych milusińskich,

którzy chcieli pochwalić się przed publicznością i Mikołajem swoimi zdolnościami – wypowiadając wiersz lub śpiewając piosenkę. Roztańczone i rozśpiewane dzieci zupełnie nie chciały wracać do domu, zabawom nie było końca. To pokazuje, że takie inicjatywy są niezmiernie ważne i potrzebne, o czym świadczy frekwencja. Trzeba zaznaczyć, że na powyższe działania składa się praca wielu osób, które robią to, bo czują, że takie wspólne inicjatywy zostawiają trwały ślad w najmłodszych, ucząc ich tym samym, że nie można żyć samemu, że nic innego nie zastąpi radości bycia z drugim człowiekiem.

Tekst i zdjęcia: Tadeusz Kawa

Sport

► Mikołajkowa koszykówka ►

W dniach 7-9 grudnia rozegrano w Oleśnicy kolejną edycję mikołajkowego turnieju koszykówki, w którym udział wzięło ponad 100 zawodniczek. W pierwszym dniu rywalizowało 6 zespołów dziewcząt urodzonych w 2007- 08 r. Gościliśmy zespoły z naszego województwa: Starachowice, Wąchock, Złotą, Chmielnik oraz drużynę z Dąbrówki (woj. małopolskie). Całodzienną zabawę w koszykówkę zakończyliśmy sukcesem drużyny PSP w Oleśnicy, która w meczu finałowym pokonała grupowego przeciwnika SP z Chmielnika. Trzecie miejsce zajęła klubowa drużyna UKS BASKET Dąbrówka.

Dwa dni później swoje pierwsze mecze rozegrały najmłodsze koszykarki z SP nr 39 w Kielcach, SP 11 w Starachowicach i PSP w Oleśnicy. Dziewczęta, które mają 9-10 lat próbowały przenieść do rywalizacji swoje umiejętności zdobyte na treningach. Tu wynik końcowy nie był najważniejszy. Priorytetem była dobra zabawa i obycie na boisku podczas turniejowej rywalizacji.

Jako organizator 14 Mikołajkowego Turnieju Minikoszykówki i zarazem trener obu drużyn, składam podziękowanie za pomoc w realizacji turnieju p. Leszkowi Judzie (Urzędowi Miasta i Gminy w Oleśnicy), p. Leszkowi Świątkowi (Firmie BUDKOM), za ufundowanie pamiątkowych okolicznościowych koszulek zawodniczkom z Oleśnicy oraz nagród rzeczowych do loterii mikołajkowej, Radzie Rodziców PSP za sponsorowanie ciepłego posiłku, bardzo potrzebnego dzieciom w dniu dziewięciogodzinnej rywalizacji. Dziękuję również fundatorom nagród rzeczowych, z których przygotowaliśmy paczki dla wszystkich koszykarek oraz rodzicom za pyszne ciasta. Dziękuję za obecność z nami w tych dniach dyrektorowi Piotrowi Strzeleckiemu, p. sekretarz UMiG Joannie Skórskiej oraz prezesowi firmy BUDKOM p. Leszkowi Świątkowi.

Składy naszych drużyn:
grupa starsza (2007-08): Natalia Wawrzoń (MVP turnieju), Karolina Wawrzkiewicz (wyróżnienie indywidualne), Julia Bator, Emilia Lech, Nikola Nowak, Aleksandra Parchatko, Patrycja Samiec, Patrycja Wieczorek, Julia Jaworska, Julia Gałgan, Milena Belzyt.

grupa młodsza (2009-10): Alicja Strzelecka, Zuzanna Kosałka, Maria Ptak, Marcelina Musiał, Wiktoria Lech, Nikola Janus, Eliza Piotrowska, Jessie Kowalik, Natalia Skiba, Lena Warzoń, Magdalena Ptak.

Tekst: Dorota Mrówka-Panek

W bibliotece...

Kreatywne soboty. Warsztaty czytelniczo - plastyczne

Uczestnicy sobotnich spotkań w bibliotece

Laureaci jesiennego konkursu plastycznego

Narodowe Czytanie 2019

Policjanci z KPP Staszów oraz KP Połaniec

Spotkanie ze strażakami z KP PSP Staszów

Ognisko na zakończenie wakacji

Spektakl Andrzejkowy

Święto Niepodległości w Gminie

Poczty sztandarowe

Uroczyste złożenie kwiatów
przed figurą Matki Boskiej Różańcowej

Pamiątkowe zdjęcie przy figurce

Koncert Niepodległościowy

Akademia z okazji Święta Niepodległości w szkole

11 listopada w przedszkolu

Samorządowe Pismo
Społeczno-Kulturalne
Gminy Oleśnica
OLEŚNICKIE ECHA

WYDAWCA: Gmina Oleśnica, Adres redakcji: Urząd Miasta i Gminy w Oleśnicy, ul. Nadstawie 1, 28-220 Oleśnica, tel./fax 41 377 40 36, sekretariat@gminaolesnica.pl
Redaktor prowadząca: Beata Brykowska, Korekta: Kamila Wójtowicz-Bator, Współpraca: Anna Antonik,Katarzyna Lalewicz, Agnieszka Szabłowska-Ambroży
Redakcja nie ponosi odpowiedzialności za teksty autorskie. Zastrzega sobie prawo do niezamieszczania lub przesunięcia terminu umieszczania artykułów na późniejszy, oraz edycję i skracanie artykułów, a także ograniczoną ingerencję w stylistykę poszczególnych wypowiedzi. Żaden fragment publikacji nie może być powielany lub rozpowszechniany w żadnej formie i w żaden sposób bez uprzedniej zgody autora tekstu.
Druk: „Drukarnia Nadwiślańska Plus s. c.”, Tarnobrzeg, ul.1 Maja 4a, tel. 15 823 55 42 e-mail: drukarnia@dnplus.pl. Nakład: 800 egz.